

1/2024

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: Adventisté a Izrael

str. 6

Novoroční přání
str. 4

Pomáhat je radost
str. 27

PF 2024

„Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdálil vším duchovním požehnáním nebeských darů.“
Efezským 1,3

At je váš život naplněn nebeskými dary, které přináší pohřební lidem kolem vás.

POUR FÉLICITER 2024

MORAVSKOLEZSKÉ SDRUŽENÍ
CIRKVE ADVENTISTŮ SEPTÉHO DNE
Daniel Dobek, Lukáš Juroček, Jaroslav Švajdl

„Žijte v radosti, napravujte své nedostatky, povzbuzujte se, buďte jednomyslní, pokojní a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.“
2. Korintským 13:11

Číslo adventního sešitu dne 2024

žijeme naději 2024

PF 2024

On je ten, kdo nás
dává je nám
všechny tyto věci
a je to on
kdo je ten, kdo
nás všechny
obdálil vším
duchovním
požehnáním
nebeských
darů.

Číslo adventního sešitu dne 2024

PF 2024

„Křesťane, buď silu a sílu pro víru, buď radost a pokoj.“
Bibijs, Zafir 29 1

Kolektiv výtavatelstva Advent-Orion, Vrutky

Naše společná pomoc pokvete.

PF 2024

Radost z pomoci druhým přje ADRA.

pf 2024

pf 2024

„Křesťane, buď silu a sílu pro víru, buď radost a pokoj.“
Bibijs, Zafir 29 1

Křesťane, buď silu a sílu pro víru, buď radost a pokoj.
Křesťane, buď silu a sílu pro víru, buď radost a pokoj.

Křesťane, buď silu a sílu pro víru, buď radost a pokoj.
Křesťane, buď silu a sílu pro víru, buď radost a pokoj.

TÉMA

**6 | Modlete se za mír
v Izraeli a v Gaze**

David Neal

Z DOMOVA

16 | Konference v roce 2024

Peter Čík

SMYSLUPLNÁ CÍRKEV

**30 | Lékaře nepotřebují
zdraví 2/2**

Tomáš Dymáček

ADRA SLOVENSKO

34 | 30 let pomoci

Martin Pavelka

Z VAŠICH DOPIŠŮ

**41 | GŮT NÁJT,
nebo HEZKY ČESKY?**

František Tomanec

PATHFINDER

43 | Novoroční předsevzetí

Jaroslav Šlosárek

Advent – časopis Církve adventistů sedmého dne, číslo 1/2024, vychází v lednu 2024 – 10× ročně, registrační číslo MK ČR E 6982

Vydává – Církve adventistů sedmého dne, Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
<http://www.adventorion.cz>

Šéfredaktor – Vítězslav Chán,
chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková

Redakční rada – Peter Čík, David Čančík, Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský, Daniel Márföldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 (043) 428 26 70,
adventorion@adventorion.sk

Příspěvky zasílejte na: redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: Edita Jurečková

Foto: 7 (Ecrusized), 8, 10, 11 (Wafa), 12, 13 a 14 (Yan Boechat/VOA) – wikipedia.org;
9, 30, 31, 33 – www.pexels.com

Stojíme na prahu nového roku. Nyní se můžeme ohlédnout zpět a vnímat, kolik neočekávaných, někdy i nepředstavitelných věcí se v roce 2023 odehrálo. Co pro vás bylo v roce 2023 tou nejdůležitější událostí, pro kterou si tento rok budete pamatovat?

Kdyby každý měl říci, co ho nejvíce zaujalo, překvapilo nebo zasáhlo, byla by to velmi rozmanitá směsice, která by jen dokazovala, jak barevná a různá my lidé vlastně jsme. Pro někoho jsou to události celosvětového významu, jinému záleží na místních poměrech, jiný měří význam událostí přes svou peněženku.

Neměli bychom zapomenout ani na náš osobní život a jeho roční proměny – změna zaměstnání, ztráta někoho blízkého, vznik nemoci nebo vzta-

hový rozchod. Mnozí jste to zažili. Určitě se ale ve vašem kruhu přátel nebo rodiny udály i pozitivní změny – příchod nového miminka, svatba, významná prémie za vykonanou práci, vznik nového přátelství nebo vztahu. I z takových věcí bychom se měli radovat a být za ně vděční.

Domnívám se, že v letošním roce nad vším ostatním vystupuje jedna věc. Má datum 7. října a odehrála se v Izraeli. Šok z nečekaného a nepředstavitelného utrpení vystřídala bezradnost, na kterou stranu se vlastně postavit.

Proto jsme se rozhodli do tohoto čísla časopisu přinést trochu jiný pohled, než můžete vidět v médiích. Chceme mluvit o biblickém pohledu na Izrael a našem postoji k němu. Nebylo by správné, abychom podleli mediálním tlaku z jedné či druhé strany. Vždy je nejlepší začít v Písmu.

— Vítězslav Chán, šéfredaktor

Co pro vás bylo v roce 2023 tou nejdůležitější událostí, pro kterou si tento rok budete pamatovat?

Přání do nového roku

Na konci minulého roka sme si mysleli, že už to nemôže byť horšie. Všetci sme si priali upokojenie situácie na rozbúrenej globálnej politicko-spoločenskej scéne. Akoby naše túžby a modlitby po svete bez vojen, bez nepokojov, bez hrozby celosvetového konfliktu ostali nenaplnené. Stále však verím, že platia prorocké dôrazy Písma o tom, že Boh má dejiny sveta pod kontrolou. S touto vierou a nádejou chcem vstúpiť aj do nového roka. Každému z nás pripraví niečo originálne a neopakovateľné. Pre cirkev to bude rok konferenčný. Čakajú nás rokovania delegátov na všetkých úrovniach cirkevnej organizácie. Prinesú nové výzvy a rozhodnutia v smerovaní cirkvi. Témy, ktorými žije svet okolo, sa prelievajú aj do našich zborov. Aj v cirkvi prežívame niečo z pnutia, ktoré vládne v spoločnosti. Žiaľ, vrátane potenciálu rozdelenia. Aj preto sa ako veľmi aktuálne javí motto konferencií, ktorým sú slová vzkrieseného Krista: „Pokoj vám.“ Nech nás ako spoločenstvo viery sprevádzajú v celom novom roku. Nech podobne ako v Ježišových učeníkoch aj v nás upevnia jednotu a istotu, že sa nemusíme báť nadchádzajúcich dní a udalostí, pretože „*Hospodin dáva silu svojmu ľudu, Hospodin požeňuje svoj ľud pokojom*“ (Ž 29,11).

— Mikuláš Pavlík,
predseda Česko-Slovenskej únie

Jednou, keď Ježíš mluvil o tom, čo se bude dít, až se bude blížit konec této země, prohlásil, že „vychladne láska mnohých“. Ježíš naznačil, že se láska bude vytrácet, že bude mizet, že láska najednou nebude.

Podívám-li se kolem sebe, mám dojem, jako by se toto proroctví naplňovalo. Agrese. Arogance. Nenávisť. Neodpuštění. Nepřijímání. Odsuzování. Poměrování. Pomlouvání. Rozdělení. Tvrdost. Zahořklost.

Apoštol Pavel kdysi napsal tzv. kapitolu lásky (1. Korintským 13). O této kapitole Ellen Whiteová řekla, že by si ji každý křesťan měl přečíst každý den. Tuto kapitolu věnoval apoštol Pavel církvi. Jednotlivcům v ní. Pavel chtěl, aby lidé ve svých vztazích žili lásku naplno. A tím, jak žijí, jí dávali obsah.

Teolog Karl Barth prohlásil: „Bůh, je ten, který miluje.“ Věřím, že to, že Bůh miluje, jsme zažili a zažíváme na vlastní kůži. Bůh nás hledal a našel. Bůh nás zachránil. Bůh nás nikdy nepustil. Bůh nám odpustil. Bůh nás má rád a tečka. Má nás rád beze všech ale, když, protože.

Pokud jsem potkal Boha, nemohu zůstat stejný. Pokud jsem zažil lásku Boha, nemohu nemilovat.

Nevím, jaký bude rok 2024. Nedokážu předvídat události a vůbec netuším, co všechno se odehraje.

Přeji vám, abyste v roce 2024 zažívali jistotu, že ať se děje cokoli, Boží láska k vám vydrží a vytrvá.

Přeji vám, abyste do světa kolem nás přinášeli právě to, co jste s Bohem zažili. Nadějí. Naslouchání. Pokoj. Povzbuzení. Přijetí. Odpuštění. Vděčnost. Přeji vám, abyste do světa kolem vás přinášeli lásku. Ne prázdnu. Ne bez obsahu. Ale tu, kterou dává Bůh.

Přeji vám k tomu všemu sílu od Boha a jeho moc.

P.S.: Zkuste si občas přečíst onu 13. kapitolu. Promění vás to a díky vám se budou proměňovat i ostatní.

— Vít Vurst, předseda Českého sdružení

Matouš 9,10–13: „... hle, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem a jeho učedníky. Farizeové to uviděli a řekli jeho učedníkům: ‚Jak to, že váš Mistr jí s celníky a hříšníky?‘ On to uslyšel a řekl: ‚**Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.** Jděte a učte se, co to je: Milosrdenství chci, a ne oběť. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.‘“

Není zde napsáno, že lékaře vyžadují či vyhledávají nemocní. Dokonce ani to, že lékař potřebuje nemocné. Ježíš říká, že lékaře potřebují nemocní. Tedy, že lékaře potřebují, aniž si svoji nemoc uvědomují či připouštějí. I kdyby si namlouvali, že lékaře nepotřebují, tak opak je pravdou – bez jeho pomoci nebudou uzdraveni.

Ježíš hovoří o duchovním zdraví. V tomto kontextu jsme nemocní (hříšní) všichni. Jedinou cestou k záchraně je pochopení a přijetí faktu, že jsem nemocný. Rádoby zdraví nemají místo v Božím království. To je vyhrazeno nemocným. Těm, kteří si přiznali svou nemoc a rozhodli se stát Kristovými pacienty.

Je mým přáním, aby nás tato Ježíšova slova vedla k pochopení a přijetí faktu, že jsme duchovně nemocní, stejně jako

lidé kolem nás. Včetně těch, nad které máme pokušení se povyšovat.

Modlím se, abychom všichni znovu přijali Kristovu výzvu ke spolupráci na záchraně nemocných, kteří svoji diagnózu zatím nepřijali. Dovolme Ježíši, aby nás učil srozumitelným a vhodným způsobem předávat evangelium, dobrou zprávu o nemoci a nejlepším lékaři – Ježíši Kristu. Dobrý Bože, uč nás v tomto novém roce žít, pracovat, sloužit a hovořit tak, aby se ze zdánlivě zdravých stávali Tvoji pacienti.

— Daniel Dobeš,
předseda Moravskoslezského sdružení

Na začátku nového roku 2024 nám všetkým prajem Múdrost'. Múdrost', o ktorej hovorí kniha Prísloví: „*Na jej cestách nájdeš pravé šťastie a na všetkých jej chodníkoch nájdeš pokoj. ... Šťastní sú tí, ktorí sa jej držia*“ (Pr 3,17–18, Slovo na cestu).

Celý svet okolo nás si uvedomuje vzácnosť múdrosti. Albert Einstein to vyjadril takto: „Múdrost' nie je výsledkom štúdia, ale celoživotného snaženia o jej získanie.“

Keď hovoríme o múdrosti, nehovoríme o instantných informáciách, ktoré sa na nás neustále valia ako vody potopy. Keď hovoríme o múdrosti, musíme ísť hlbšie. Musíme ísť k Bohu, ktorý je zdrojom pravej múdrosti. Len on je garantom toho, že duchovné poznanie sa premení na múdrost' a nie na informácie, ktoré slúžia ako projektily namierené na druhých.

Vykročme v novom roku 2024 po chodníkoch Múdrosti, aby sme boli ľuďmi pokoja uprostred vystresovanej spoločnosti a aby sme prežívali skutočné šťastie, pretože sa necháme viesť múdroťou, ktorá je od Boha.

Všetkým prajem Božie požehnanie.

— František Kolesár,
předseda Slovenského združení

Modlete se za mír v Izraeli a v Gaze

David Neal, Transevropská divize Generální konference

Přijde někdy den, kdy si Arabové a Židé budou moci navzájem říci: „Pojď dál, příteli, jsi srdečně vítán“?

Když média informují o současných válkách mezi Ruskem a Ukrajinou nebo Izraelem a Hamásem, obrazy zkázy šokují a znepokojují. To, že jedna raketa

dokáže jediným úderem zničit mnohapatrový obytný dům, je neuvěřitelné. Jak popsala hlavní mezinárodní zpravodajka

Odhaduje se, že ve 20. století zemřelo v důsledku války celkem 187 milionů lidí.

BBC v jedné ze svých mnoha reportáží z „první linie“: „Obrazy, o kterých jsme si mysleli, že patří historii, jsou opět na našich obrazovkách.“

Co však vzbuzuje emoce více než cokoli jiného, je nejen pohled na záběry mrtvých a zraněných lidí, ale také záběry emocí dospělých a dětí, kteří zoufale pláčou – uprostřed chaosu a zkázy.

To, že jednoho dne „válka skončí“, je nadějí křesťanů. Biblická naděje pramení z přesvědčení, že při druhém příchodu Krista skončí všechny války. Ve 260 kapitolách Nového zákona je toto učení zmíněno 318krát, „od Matouše po Zjevení se vyskytuje v každém pětadvacátém verši“.¹ Např. Zj 21,1–6 popisuje Janovo vidění úplného obnovení naší planety.

Válka ve 20. století

Odhaduje se, že ve 20. století zemřelo v důsledku války nebo v souvislosti s ní celkem 187 milionů lidí. Od roku 1914 prožilo 20. století jen několik málo „období, ve kterých někde neprobíhal organizovaný ozbrojený konflikt“. A „dominovaly světové války: to znamená války mezi státy nebo aliancemi států“.²

¹ Christianity Today, The Biblical Certainty of Christ's Return, by Robert Lamont, 1964.

² The Guardian, War and Peace, by Eric Hosbaum, 23 February 2002.

Prvních 22 let 21. století zaznamenalo různé druhy válek – terorismus, etnické konflikty a občanské války, v nichž každoročně přicházely o život desítky tisíc lidí.³

Druhá válka v Kongu (1998–2003)

Syrská občanská válka

(od roku 2011)

Konflikt v Dárfúru (2003–2008)

Válka v Iráku (2003–2010)

Válka v Afghánistánu (2001–2016)

Válka proti Boko Haram

(od roku 2002)

Jemenská občanská válka

(od roku 2011)

Rusko-ukrajinská válka (2014–2015)

V únoru 2015 bylo sice podepsáno příměří mezi Ruskem a Ukrajinou, ale v únoru 2022 se válka znovu rozhořela a trvá dodnes.

Izraelsko-palestinský konflikt

Dne 7. října teroristická skupina Hamás zabila 1 200 izraelských občanů a podle poslední zprávy BBC z 24. listopadu zajala 240 rukojmí (přibližně 100 rukojmí se již vrátilo do Izraele – pozn. překl.). Tragédií je, že Hamás buď nevěděl, nebo mu bylo jedno, že ti, kteří se stali terčem útoku v oblasti kibuců na jihu Izraele, byli „bojovníci za mír“,

³ Britannica, 8 Deadliest Wars of the 21st Century, by Michael Ray.

„mírumilovní“, kteří vyzývali svou vládu, aby našla jiné řešení než vojenský konflikt.

Po říjnovém útoku „Izrael odpověděl leteckými údery na Gazu a zahájil pozemní ofenzívu. Podle vlády vedené Hamásem bylo v Gaze zabito více než 14 800 lidí“, cituje stejný článek BBC.⁴

Podle Úřadu OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA) v průběžné zprávě „Data on Casualties“ (Údaje o obětech) od roku 2008 do 7. října 2023 zahynulo 6 621 Palestinců a 156 227 jich bylo zraněno. Počet izraelských obětí byl 311 a 6 338 zraněných.⁵

„Whataboutery“

V Oxfordském slovníku angličtiny existuje málo známý termín, který se ale

často využívá v praxi – zejména ve snaze vyhrát informační válku během konfliktu. Jedná se o „techniku nebo praxi, kdy se na obvinění nebo

obtížnou otázku reaguje protinávřhem nebo nastolením jiného problému“.⁶ Lze ji snadno odhalit, když je mediální mluvčí jedné či druhé strany vyzván, aby zdůvodnil vojenskou strategii.

Teroristé se zaměřují na zranitelná místa: Zabíjejí tyto lidi, aby ty druhé vyděsili.

Lindsey Abston Painterová ve svém článku „Bratři ve válce“ objasňuje spravedlnost současné krize. „Nenaslouchejte těm, kteří vám tvrdí, že stát Izrael je ten špatný a že Palestinci mají právo na jakékoli odporné činy, protože má takové jednání důvod. Tak jednoduché to není. A neposlouchejte ani druhou stranu, když vám tvrdí, že Palestinci jsou ti špatní a Izrael může dělat hrozné věci, protože to lze obhájit. Tak jednoduché to není.“⁷

To, co říká, lze snadno odmítnout. Někteří čtenáři si budou klást otázku: „Jak můžete být nestranní?“ Na to odpovídám: „Není to tak jednoduché.“

„Teror je ztělesněním modlářství. Jeho jazykem je síla, zásada zabíjet ty, s nimiž nesouhlasíte. To je nejstarší a nejprimitivnější forma řešení konfliktů. Je to Kainova cesta. Jestli

Fotografie unesených Izraelců

⁴ Data ohledně obětí od října 2023 převzata z BBC news online, What is Hamas and Why is it Fighting with Israel in Gaza? (Co je Hamás a proč bojuje s Izraelem v Gaze?) 24 November 2023.

⁵ Data ohledně obětí od roku 2008 převzata od United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA).

⁶ The Oxford English Dictionary online.

⁷ Adventist Today, Brothers at War: why you should avoid simple answers about the Israel-Gaza conflict, by Lindsey Abston Painter, 12 October 2023.

je něco zlo, pak je to teror. Při sebevražedných atentátech a dalších teroristických útocích jsou oběti vybírány náhodně, svévolně a bez rozdílu. Teroristé, píše Michael Walszer, „jsou jako básníci vrazi, až na to, že jejich básnění není jen výrazem vzteku nebo šilenství; jejich vztek je cílevědomý a problematický. Teroristé se zaměřují na zranitelná místa: Zabíjejí tyto lidi, aby ty druhé vyděsili.“⁸

Gaza

Dnes ráno jsem to slyšel v rádiu. „Máme důkazy,“ řekl izraelský mluvčí. „Objevili jsme sídlo Hamásu pod nemocnicí al-Šifa.“ „Proč o tom vy na Západě a v OSN neinformujete?“ zeptal se. Na to reagoval redaktor BBC Mišal Husain, který vznesl otázku „přiměřenosti“. „Nemáme snad právo chránit své občany?“ odpověděl pohotově izraelský mluvčí.

Lawrence Freedman v komentáři pro Sunday Times z 19. listopadu zarámoval izraelskou reakci tak, že „Izrael jedná pouze proto, aby ochránil

své civilisty, a že dopad války na životy Palestinců je přímým důsledkem útoků Hamásu a jeho neúcty k vlastním lidem, když území, které údajně spravoval, proměnil v ozbrojenou základnu“. A Freedman také vznáší otázku přiměřenosti: „Mohou zisky v oblasti izraelské bezpečnosti ospravedlnit civilní oběti?“ Kdo z nás to dokáže nestranně a bez emocí posoudit?

Proporcionalita a biblická perspektiva

Odvážíme se dnes modlit jak za „*pokoj Jeruzaléma*“ (Ž 122,6), tak za mír v Gaze? Ne-

měli bychom přidat i Západní břeh Jordánu? Je správné jednat „preventivně“, nebo je lepší pasivně vyčkávat? Jednal Izrael, který

má obrovskou převahu ve vojenských schopnostech a je jedinou demokratickou vládou na Blízkém východě, vůči Palestincům s ohledem na lidské životy?

Stejnou otázku si kladli Britové ve 40. letech 20. století při zakládání státu Izrael.

V tomto článku není prostor pro podrobnou historickou studii. Zásadní otázka, kterou izraelsko-palestinský konflikt vyvolává při zvažování jeho historické perspektivy, totiž zní: „Kde začít?“

Žádné náboženství si nezískalo obdiv světa tím, že způsobilo utrpení svým nepřátelům.

⁸ Not in God's Name, by Jonathan Sacks, Hodder & Stoughton, 2016.

Když se však zamyslíme nad každodenním životem v Gaze a Izraeli dnes, co vidíme?

Izraelští občané žijí ve velkém strachu. Loni v květnu jsem při krátké návštěvě Jeruzaléma sledoval, jak děti ze základní školy vystupují z autobusu. U autobusové zastávky na ně čekal muž s revolverem u pasu. Jeho úkolem bylo děti chránit před teroristickým útokem. Mimo Izrael jsou po celém světě Židé nadále vystaveni projevům antisemitismu jak v osobní rovině, tak např. na internetu.

Jak dlouho musí 2,3 milionu občanů Gazy, kteří jsou omezeni na prostor o třetinu menší než je rozloha Prahy, žít v chudobě, přičemž zboží, služby a pohyb osob jsou pod kontrolou okolních států? Jsou doslova uvězněni bez naděje na socioekonomické zlepšení. Lidská práva uznávaná OSN jsou potlačována. V nejlepších časech byla zdravotní péče na tomto území podle západních standardů pouze základní. Nedokážeme si také představit, v jakém psychickém stavu jsou všichni, kdo v takovém prostředí žijí.

OSN a Západ vyzývají Izrael k „přiměřené reakci“. Izrael však zuří, protože ne poprvé je zpochybňována jeho samotná existence. Jeho reakcí je „mocná pomsta“, protože judaismus věří, že proto, aby bylo spravedlnosti učiněno zadost, je třeba vykonat „trest rovnající se druhu provinění“.

„Je-li však způsobena škoda, pak zaplatíš život za život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, popáleninu za popáleninu, ránu za ránu, pruh za pruh. Když někdo udeří svého otroka, muže nebo ženu, do oka a zničí je, propustí otroka kvůli oku na svobodu. Když svému otroku,

muži nebo ženě, vyrazí zub, propustí otroka na svobodu kvůli jeho zubu.“
(Ex 21,23–27)

Bombardování Drážďan a přiměřenost

Když jsem před několika týdny pozdě odpoledne projížděl britskou vesnicí Bladon v hrabství Oxfordshire a poslouchal zprávy BBC, rozhlasový moderátor v reakci na izraelské bombardování a pozemní invazi do Gazy znovu nadhodil otázku „přiměřenosti“. Právě v tu chvíli jsem míjel místní farní kostel, kde je pohřben Winston Churchill. Byla to dokonalá připomínka toho, že Churchill čelil stejnému problému, zejména v závěrečných měsících druhé světové války.

Dne 13. února 1945 zaútočila britská letadla na německé město Drážďany. V následujících dnech měly spolu se svými americkými spojenci shodit při útoku téměř 4 000 tun bomb. Následná

Vybombardované Drážďany

Následky bombardování

ohnivá bouře zabila 25 000 lidí, zpus-tošila centrum města, vysála kyslík ze vzduchu a udusila lidi, kteří se snažili uniknout plamenům. Drážďany nebyly výjimečné. Spojenecké bombardéry zabily desetitisíce lidí a zničily rozsáhlá území při útocích na Kolín nad Rýnem, Hamburk a Berlín; a pak si vzpome-neme na japonská města Tokio, Hiro-šimu a Nagasaki.

Ale právě bombardování Drážďan zpochybňuje historie jako přehnané. Jak se vyjádřil Winston Churchill v memorandu bezprostředně po útoku: „Zdá se mi, že nastal okamžik, kdy by měla být přezkoumána otázka bombar-dování německých měst pouze za úče-lem zvýšení tlaku na nepřítele (i když se uváděly jiné důvody),“ napsal ve vzpomínce. „Zničení Drážďan zůstává vážným argumentem proti provádění spojeneckého bombardování.“⁹

Role náboženství

Odborník na religionistiku Jeffery Burton Russell říká: „Je skutečností, že

náboženská víra, minulá i současná, stála u kořenů mnoha válek, ale takové konflikty nemusejí mít kořeny striktně v náboženství, a místo toho mohou být zástěrkou pro základní sekulární mocenské, etnické, sociální, politické a ekonomické důvody konfliktu.“¹⁰

Bývalý vrchní britský rabín Jonathan Sacks ve své knize „Ne ve jménu Boha – konfrontace s náboženským násilím“ jde ještě dál a zpochybňuje myšlenku svaté války. „Žádný člověk nebyl nikdy zachráněn nenávistí.

Žádná pravda nebyla nikdy dokázána násilím. Svatá válka nikdy nepřinesla žádné vykoupení. Žádné náboženství si nezískalo

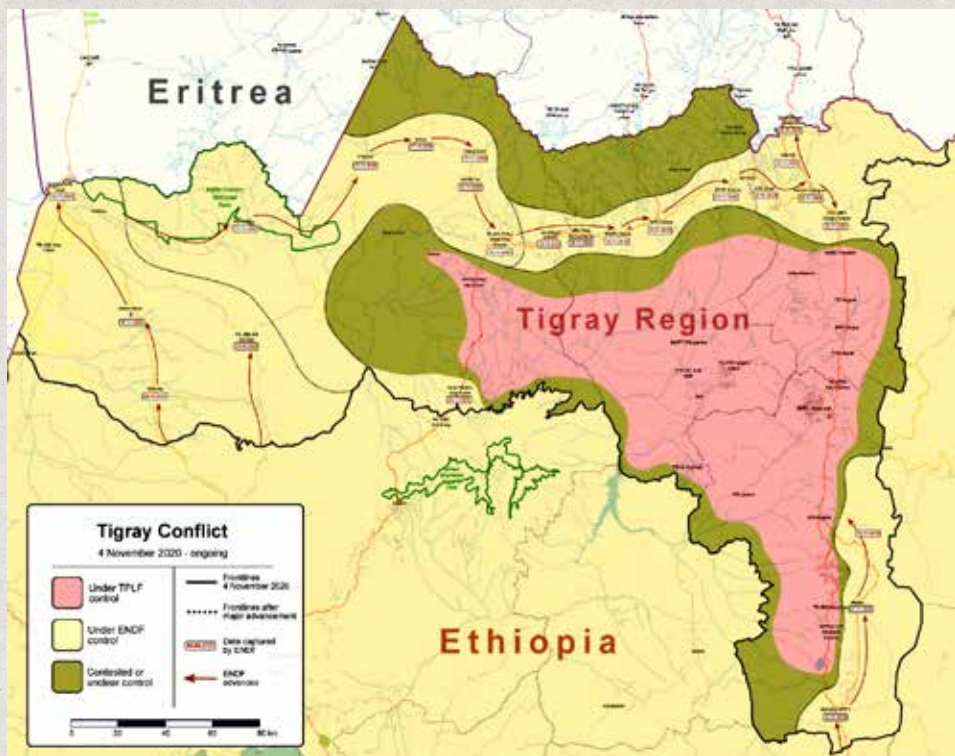
obdiv světa tím, že způsobilo utrpení svým nepřátelům. Navzdory tomu, že tyto věci byly ve své době podporovány upřímnými věřícími, jsou parodií na víru, a pokud se z toho nepoučíme, zůstane náboženství jednou z největších hrozeb pro mír ve světě.“

Sacks dále s velkým nadhledem poznamenává: „Zločiny náboženství mají jedno společné. Spočívají v tom, že si Boha vytváříme k obrazu svému, místo abychom mu dovolili, aby nás on přetvořil k svému obrazu. Nejvyšší pravda nezakrývá naše nej-nížší pudy – touhu po moci, dobytvačnou touhu, používání náboženského

Odvážíme se dnes modlit jak za „pokoj Jeruzaléma“ (Ž 122,6), tak za mír v Gaze?

⁹ BBC News online, Dresden: The World War Two bombing 75 years on, by Toby Luckhurst, February 2020.

¹⁰ Wikipedia, Religious War.

jazyka k šíření aury svatosti při vysvětlování hanebných zločinů. To jsou formy touhy ovládat druhé, nikoli projev víry.¹¹

Vytváření míru

Jako společenství věřících se adventisté sedmého dne „nedívají na žádnou zemi jako na národ zločinců, ale spíše jako na lidi, za které zemřel Boží Syn, Ježíš Kristus, a jsou odhodláni modlit se za všechny, kteří jsou účastníky konfliktů a válek“. Když vznikají konflikty, u kterých se zdá, že nemají řešení, chceme „nabídnout uzdravení a být vnímaví k těm, jejichž životy byly zničeny, ať

už se nacházejí kdekoliv ... je to nedílná součást našeho poslání“. Tam, kde je to v rámci konfliktu možné, jsou adventisté vybízeni k tomu, aby přinášeli mírové řešení, „aby se aktivně podíleli na vytváření a udržování míru, a byli tak součástí řešení, nikoliv problému“.¹²

Válka, o které jsme málo slyšeli

Konflikt ve východoafrickém Tigraji si v letech 2020 až 2022 vyžádal 600 tisíc obětí na životech. Pro představu o této tragédii – je to stejné, jako by zahynuli všichni obyvatelé britských měst Bristol nebo Glasgow (v České republice je to celá populace Brna a Plzně – pozn.

¹¹ Ibid, Jonathan Sacks.

¹² Principy převzaté ze stanoviska Generální konference ohledně války v Iráku v roce 2003.

adventisté a izrael

překl.). A to jsme toho o této válce slyšeli velmi málo!

To dodávám nejen jako poznámku na okraj, ale abychom si zkusili představit tu hrůzu, která prošla většinou světa téměř bez povšimnutí. Jak to, že jsme si toho nevšimli?¹³

Když přemýšlím nad složitostí současné krize mezi Izraelem a Palestinci, váhám, zda vůbec můžeme dospět k inteligentnímu a zbožnému úsudku o tom, co se děje. Závěr, ke kterému jsem dospěl, alespoň pro tuto chvíli, snad nejlépe vysvětlí několik řádků z komentáře vedoucího britského listu Church Times:

„V Písmu svatém, hebrejském i křesťanském, Bůh stvořil všechny věci, všechny věci miluje a nad smrtí všech nařiká a hledí na ně očima nekonečného poznání a nekonečného milosrdenství, bez nichž nelze nikdy vynést pravdivý soud.“¹⁴

A přestože je modlitebním voláním srdce každého Kristova následovníka prosba: „Pane Ježíši, přijď rychle,“ Angel Tilbly naznačuje, že „v době

Tato žena s dalšími pohřbila mnoho civilistů po bitvách v jejich městě

krize by modlitba měla zahrnovat skutečné a aktivní vzývání Boha...“.

„Milosrdný a mocný Bože, sešli z výšin svou moc, aby uhasila válečné běsnění. Odstraň vše, co vede k agresi, znič všechny lživé narážky, potlač zisky z násilí, a protože nikdo není bez hříchu, odhal naši vlastní spolupvinu. Ujímej se zlomených a chraň je pod křídly své ochrany a sešli pevný mír, který přichází shůry, aby zahojil všechny rány, zbavil všech bolestí a osvobodil všechny národy, v Ježíši Kristu, našem Pánu. Amen.“¹⁵

Tam, kde je to v rámci konfliktu možné, jsou adventisté vybízeni k tomu, aby přinášeli mírové řešení.

Převzato z <https://ted.adventist.org/news/pray-for-the-peace-of-jerusalem-and-gaza/?idU=1> (přeložil Vítězslav Chán, redakčně zkráceno).

¹³ The Guardian, Think the war in Ukraine is the world's deadliest conflict? Think again, 28 December 2022.

¹⁴ Church Times, Leader Comment, No Restraint, 10 October 2023.

¹⁵ Church Times, 11 March 2022, Angela Tilby column.

Hlavní ulice v Hawzenu po bojích

Zpráva z výboru Česko-Slovenské unie

Peter Čík, tajemník Česko-Slovenské unie CASD

Výbor unie se sešel ke svému jednání 26. listopadu v Brně.

I. Administrativní rozhodnutí

Ordinace / rozšířené pověření – Daniel a Petra Hrdinkovi

- Na základě doporučení výboru Českého sdružení schválil výbor unie ordinaci kazatele Daniela Hrdinky k plné kazatelské službě.
- Na základě doporučení výboru Českého sdružení se rozhodl výbor unie udělit rozšířené povolení ke kazatelské službě kazatelce Petře Hrdinkové.

Převedení vydavatelské činnosti

- Správní rada Advent-Orion, spol. s r. o., doporučila, aby časopis Advent a magazín Za obzorem byly od 1. 1. 2024 vydávány Církví adventistů sedmého dne. Výbor unie tento návrh schválil.

Prodejní cena časopisu Advent v roce 2024

- Správní rada Advent-Orion, spol. s r. o., doporučila ponechat prodejní cenu časopisu Advent pro rok 2024 ve výši 30 Kč, což předpokládá dotaci Česko-Slovenské unie ve výši 480 000 Kč. Výbor unie tento návrh schválil.

Plán akcí v roce 2024

- Výbor unie přijal předložený plán akcí a zahraničních cest na rok 2024.

II. Hospodářské

Projednání návrhu Finanční komise

- Výbor unie schválil návrh příspěvků mezi Interevropskou divizí, Česko-Slovenskou unií a sdruženími na rok 2024:

Návrh rozpočtu Česko-Slovenské unie pro rok 2024

- Finanční komise předložila návrh rozpočtu, který je strukturován dle

zdrojů a k těmto jsou vázány i jednotlivé skupiny nákladů.

- Česko-Slovenská unie přijímá pro svou činnost 10 % z desátků sdužení, z toho je financován provoz administrativy unie a všech institucí unie, v souladu se schválenou aktuální strukturou církve.
- Adventistický teologický institut a vzdělávání církve je financováno z fondu, kam přispívají sdužení v roce 2024 2 % z desátků.
- Finanční komise navrhla, aby v roce 2024 sdužení přispívala částkou 1 % z desátků do fondu Mediálního centra, což pomůže ve financování tohoto oddělení v České i Slovenské republice.
- Finanční komise navrhla i v roce 2024 pokračovat ve společném financování IT služeb, webových služeb a rozvoje informačního systému CIS s tím, že tato část rozpočtu bude financována z příjmů Česko-Slovenské unie z kompenzace státu za zabavený majetek.
- Příspěvky pro ADRA lze pokrýt v roce 2024 z příjmů unie z kompenzace státu za zabavený majetek, což zakládá do budoucna podnět k jednání o způsobu a výši podpory Adry vzhledem k meziročně klesající výplatě kompenzací od státu.

- Výbor unie schválil předložený návrh rozpočtu pro rok 2024.

Sbírky v roce 2024

- Výbor unie schválil návrh sbírek pro rok 2024.

Příspěvky Česko-Slovenské unie z fondu INRIROAD – podpora práce se studenty na sdužení

- Finanční komise navrhla rozdělit na konci roku 2023 zůstatek fondu INRIROAD mezi jednotlivá sdužení v poměru počtu členů jednotlivých sdužení a fond uzavřít. Výbor unie tento návrh schválil.

Zpráva Revizní komise o kontrole za rok 2022

- Revizní komise předložila výboru unie k projednání zprávu o kontrole. Výbor unie tuto zprávu přijal.

Příští výbor unie se bude konat 28. ledna 2024 v Brně.

Konference v roce 2024

Peter Čík, tajemník Česko-Slovenské unie CASD

V naší církvi je již dlouholetou tradicí, že se jednou za 5 let konají konference Česko-Slovenské unie. Jde o příležitost, kdy se setkají vyslaní delegáti z jednotlivých sdružení a sborů, aby hodnotili činnost oddělení a institucí, zvolili administrátory církve a zabývali se směřováním církve do dalšího období.

Mottem konference byl vybrán Ježíšův výrok „Pokoj vám...“. Tím se vyjadřuje přání, aby Kristus naplnil lidi pokojem v době, která přináší do našich životů neklid, strach a obavy. V tomto duchu byl vybrán i biblický text:

„Uvidíte, že vás Bůh naplní klidem, jaký si nedovedete ani představit. Stačí jen důvěřovat Ježíši Kristu.“ (Ep 4,7; SNC)

V roce 2019, kdy se konala konference unie a jednotlivých sdružení, bylo přijato rozhodnutí, že se

konferenční období sdružení prodlouží z původního čtyřletého na pětileté. Tím bylo také stanoveno, že se periodicky budou konat konference tří sdružení spolu s unijní konferencí v jednom roce. Dále bylo rozhodnuto, že pracovní setkání delegátů na úrovni unie bude předcházet setkání delegátů na úrovni sdružení.

V roce 2024 byl zvolen následující **časový harmonogram:**

- **3. března**
– konference Česko-Slovenské unie;
- **10. a 24. března**
– konference Slovenského sdružení;
- **7. a 21. dubna**
– konference Českého sdružení;
- **28. dubna a 5. května**
– konference Moravskoslezského sdružení;
- **12. května**
– konference Česko-Slovenské unie;
- **8. června**
– společná slavnostní konferenční sobota v Brně.

Nabízí se otázka, proč se koná jednodenní konference unie před pracovním setkáním delegátů sdružení a poté znovu po ukončení konferencí sdružení. Předpokládá se, že v průběhu

prvního dne pracovního zasedání konference unie 3. března vedoucí oddělení a institucí podají zprávy o činnosti v průběhu konferenčního období a zároveň budou zvoleni administrátoři unie. Druhý den pracovního zasedání 12. května se budou delegáti zabývat agendou, kterou připraví výbor unie, a také některými body, které vyjdou z konferencí jednotlivých sdružení.

Jak vypadá přípravná fáze konference?

Sbory obvykle prodiskutují své podněty a návrhy na svém členském shromáždění, při kterém má každý člen možnost se svobodně vyjádřit. Schválené podněty a návrhy se zasilají písemně výboru sdružení do stanoveného termínu. Každý výbor sdružení je po projednání a schválení zaslá administrátorům unie společně se svými vlastními návrhy a podněty do termínu stanoveného výborem Česko-Slovenské unie.

Administrátoři unie zpracují podněty a návrhy ze všech sdružení a zašlou je zpět sdružením k vyjádření jejich podpory a připomínek. Návrhy a podněty společně se svými vlastními návrhy zpracuje výbor unie do konečné verze agendy nejpozději jeden měsíc před konáním unijní konference.

Podklady pro delegáty

Nejpozději tři týdny před zahájením konference unie zašle výbor unie v písemné nebo elektronické podobě každému delegátu následující dokumenty:

- ♦ agendu konference;
- ♦ program konference;
- ♦ jednací a organizační řád konference.

Je žádoucí, aby delegáti obdrželi i další dokumenty, pokud je to možné (např. zprávu předsedy, finanční a statistické přehledy).

Principy pro jednání na konferenci

Delegáti na konferenci nemají zastupovat pouze sbor nebo sdružení. Mají posuzovat dílo jako celek a pamatovat na to, že jsou odpovědní za prospěch Božího díla v celé jeho šíři. Není přípustné, aby se zástupci sborů anebo sdružení organizovali nebo pokoušeli hlasovat jako jednotka. Rovněž je nepřijatelné, aby se zástupci velkého sboru nebo sdružení pokoušeli svou početní převahou určovat směr a průběh konferenčního zasedání. Každý delegát má být citlivý na vedení Ducha svatého a hlasovat podle svého osobního přesvědčení.

Konference unie a jednotlivých sdružení jsou vzácnou příležitostí pro společná setkání delegátů z jednotlivých sborů a institucí k tomu, aby církev mohla reagovat na výzvy, jež doba přináší, a rozpoznat Boží vůli pro další směřování. Modleme se, aby tato setkání provázelo především Boží požehnání, které se projevuje v lásce, pravdě a jednotě v Kristu.

Zpráva z výboru Českého sdružení

David Čančík, tajemník Českého sdružení CASD

V neděli 3. prosince 2023 proběhlo zasedání výboru ČS.

Administrativní rozhodnutí

- **Ředitelka školy Elijáš – delegát na konferenci ČS**
VČS schválil ředitelku školy Elijáš jako delegátku konference ČS za instituci ČS.
- **Delegát na konferenci ČS za sbor při ČS**
VČS schválil Pavla Edera jako delegáta konference ČS za sbor při ČS.
- **Podněty sborů do agendy konference ČSU**
VČS se zabýval body, které mají potenciál stát se body do agendy konference ČSU. S těmito body seznámí VČS ostatní sdružení a ČSU. Zda je však skutečně předloží konferenci ČSU na jednací den 12. 5. 2024 rozhodne jarní zasedání konference ČS.
- **Schválení delegátů na konferenci ČSU za ČS**
VČS schválil seznam delegátů za České sdružení na konferenci ČSU.

- **Kalendář akcí ČS 2024**
VČS schválil předložený kalendář aktivit ČS a jeho oddělení. Kalendář bude zveřejněn prostřednictvím Google kalendáře na webu Českého sdružení CASD.
- **Žádost sboru Železný Brod o rozpuštění sboru**
VČS vyhověl žádosti sboru Železný Brod, a umožnil tím rozpuštění sboru. Současně vzal na vědomí vznik skupiny Železný Brod při sboru Turnov.

Personální rozhodnutí

- **Žádost sboru Praha-Vinohrady – ordinace Martina Pavlíka**
Na základě doporučení kazatelského výboru rozhodl VČS začít proces ordinace Martina Pavlíka k plné kazatelské službě.
- **Žádost Mikuláše Pavlíka o nástup do ČS**
Na základě předložené žádosti rozhodl VČS o přijetí Mikuláše Pavlíka do pracovního poměru jako kazatele. Datum nástupu bude určen na základě vzájemného jednání.
- **Obsazení sborů od léta 2024 (část I.)**
VČS rozhodl o obsazení sborů od léta 2024 následovně:

- Hradec Králové, Jaroměř a skupina Černilov: Stanislav Lanc
- Pardubice, Přelouč, Hradec Králové – Trinity a skupina Třebouchovice: Karel Vasilek
- Mladá Boleslav, skupina Lipník, Turnov, skupina Železný Brod a Jičín: Pavel Smolka
- Štětkovice a skupina Sedlčany, Benešov a skupina Vlašim, Příbram: Mikuláš Pavlík

Data nástupů budou určena na základě vzájemných jednání. Změny v obsazení dalších sborů budou řešeny na VČS dne 21. 1. 2024.

- **Žádost o studijní volno Václav Vondrášek**

Na základě žádosti a podle platných pravidel odsouhlasil VČS studijní volno Václavu Vondráškovi v termínu 1. 4. – 9. 6. 2024.

- **Erik Dunn – žádost o nástupní praxi**

Na základě žádosti rozhodl VČS přijmout Erika Dunna do kazatelské nástupní praxe od léta 2024. Místo nástupní praxe bude určeno nejpozději na únorovém VČS.

Hospodářská rozhodnutí

- **Grantová výzva – rozdělení dotace**
VČS schválil rozdělení prostředků Grantové výzvy pro rok 2024 na jednotlivé projekty podle předloženého návrhu v celkové výši 870 000 Kč.
- **Unijní projekty 2024**
VČS schválil finanční spoluúčast ČS na unijních projektech pro rok 2024 podle předloženého návrhu.
- **Rozpočet ČS na rok 2024**
VČS schválil předložený rozpočet Českého sdružení CASD pro rok 2024.

Příští setkání výboru ČS se uskuteční 21. ledna 2024.

ASI-CS nabízí prostředky na vaše projekty

„Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.“

(Mt 6,33)

Pán Ježíš sám svým životem poskytl nejlepší příklad bohabojného života spojeného s Otcem. Hledat království Boží pro sebe je jistě správné, Bůh nás však vede ještě dál. Přeje si, abychom svoje hledání rozšířili i na lidi kolem nás, na svoji rodinu, svoje sousedy, spolupracovníky a potřebné lidi.

Mnoho z nás přemýšlí nad nějakou myšlenkou, zajímavým evangelizačním nápadem, ale nemá prostředky na jeho realizaci. Bůh zaslíbil, že jsou věci, o které se postará, budeme-li my hledat především jeho království pro sebe i pro ostatní.

Rádi bychom vás upozornili, že se blíží čas, kdy svůj projekt můžete proměnit v realitu. V době od 1. února do 30. dubna 2024 můžete žádat o prostředky na svůj evangelizační projekt. Tento projekt bude posouzen na správné radě ASI-CS, a bude-li odpovídat požadovaným kritériím, bude podpořen.

ASI-CS je laická organizace, která celosvětově podporuje začínající i dlouhodobé projekty. Zkuste se zapojit do evangelizační práce i vy. Podpoříme vás.

Více informací naleznete na webových stránkách ASI-CS: <https://www.asi-cs.cz/>.

— Vedoucí tým ASI-CS

Zprávy z Moravskoslezského sdružení CASD z roku 2023

Lukáš Jureček, tajemník Moravskoslezského sdružení CASD

Personální rozhodnutí v roce 2023

- V první polovině roku probíhalo hodnocení kazatelů formou osobního setkání jednotlivých kazatelů s vedením MSS, které je realizováno vždy v rámci konferenčního období. Jeho součástí bylo i shrnující hodnocení ze strany sborů, postavené na základě dotazníků vyplňovaných vybranými členy výborů sborů. Vedení MSS vyjádřilo vděčnost za velmi dobré a konstruktivní vztahy mezi jednotlivými kazateli a jejich sbory.
- V průběhu léta převzal br. Daniel Huvar sbory Břeclav a Hodonín, které doposud spravoval br. Jiří Gomola, který následně převzal sbory Přerov a Hranice na Moravě.
- Br. Josef Kubík vzhledem k vážnému onemocnění zůstává bydlet v Přerově a jeho zařazení bude řešeno dle aktuálního zdravotního stavu.
- Odpovědnost za uvolněné sbory Šumperk a Jeseník poté převzal br. Jan Havelka.
- Jím spravované sbory Veselí na Moravě a Kyjov byly dočasně přiděleny br. Milanu Kantorovi, který zůstává i kazatelem sboru Uherské Hradiště.
- Sbor Uherský Brod převzala s. Pavla Žůrková, a to ke svému stávajícímu sboru Holešov; s. Žůrkové byl proto také navýšen částečný úvazek.
- V průběhu dlouhodobé nemocenské br. Zdeňka Koguta v souvislosti s operací srdce jej na částečný úvazek zastupoval br. Jan Majer st., který zároveň působil také jako vězeňský kaplan v mírovské věznici a v prvním pololetí zastupoval i br. Josefa Kubíka ve sborech Přerov a Hranice.
- Na základě kladného vyjádření sborů udělilo vedení MSS doporučení br. Martinu Jarošovi ze sboru Uherské Hradiště k profesionální kaplanské službě ve vězeňství a br. Richardovi Štěpánkovi ze sboru Vyškov pro dobrovolnickou službu ve věznici v Brně.
- V polovině roku úspěšně ukončili nástupní praxi čtyři kazatelé: br. René Bil, Michal Jurkovský, Daniel Stehlík a Pavel Šimek ml.
- Br. Bohumil Sznepka ze sboru Karviná byl kooptován za zesnulého br. Marka Klímu do výboru ČSU.
- Od 18. 9. 2023 nastoupila na základě výběrového řízení na pozici mzdové účetní s. Jana Dobešová. Od 1. října

nahradila na sekretariátu MSS s. Veroniku Czopikovou, odcházející na mateřskou dovolenou, s. Edita Jurečková, která doposud pracovala na částečný úvazek pro Klub Pathfinder, z. s.

- Od 1. 1. 2024 zahájí nástupní praxi br. Lukáš Sochor, a to ve sborech Olomouc a Prostějov. Vedoucími nástupní praxe budou odpovědní kazatelé těchto sborů br. Filip Fürst a Petr Harastej.
- Ke stejnému datu vstoupí do nástupní praxe ve sborech Český Těšín a Komorní Lhotka br. Nikodém Janek. Vedoucím nástupní praxe bude br. Karel Staněk.
- K létu 2024 se z osobních důvodů rozhodli z kazatelské služby odejít br. Tomáš Dymáček spravující sbory na Znojemsku a Kamil Majer, jenž je kazatelem sborů Brno-Olomoucká a Vyškov.
- Sbory Hrušovany nad Jevišovkou, Moravské Budějovice, Znojmo a Port-Znojmo proto od léta 2024 převezme br. Radek Kantor, působící v současnosti ve sborech Horní Benešov, Opava a Ostrava – Mariánské Hory.
- Sbor Ostrava – Mariánské Hory dočasně převezme br. Pavel Kostečka, a to ke svým sborům Bohumín a Dětmárovice.
- Sbory Opava a Horní Benešov pak dočasně na částečný úvazek převezme br. Jan Majer st., kterému se po návratu br. Zdeňka Koguta z dlouhodobé nemocenské část úvazku uvolnila.
- Odpovědným kazatelem ve sborech Brno-Olomoucká a Vyškov bude br. Vlastimil Fürst, který bude rovněž vedoucím nástupní praxe br. Emanuela Šoponě z Banské Bystrice, nastupujícího od léta 2024 do nástupní praxe do těchto sborů.

Administrativní rozhodnutí v roce 2023

- Počátkem roku ukončilo Vzdělávací seminář pro činovníky církve 2020–2023 44 účastníků.
- Svým vydáním vstoupila v platnost nová Církevní příručka (dříve Církevní řád).
- Výbor MSS rozšířil stávající podmínky pro udělení výjimky při odvádání nečlenů církve o následující body:
 1. Oba snoubenci si přejí uzavřít manželství církevním obřadem a duchovnímu CASD, na kterého se obrátili, objasnili, proč si tak přejí.
 2. Oba snoubenci souhlasí s absolvováním předmanželského semináře.
 3. Oba snoubenci podle svého vnímání rozumějí významu modlitby, která je při obřadu pronášena, a přejí si, aby taková modlitba byla součástí i jejich svatebního obřadu.

4. Oba snoubenci chtějí ve svém slibu vyjádřit touhu vstoupit do manželství s Boží pomocí.
5. Nevyžaduje se účelový vstup do církve.

Zároveň rozhodl, že v případě žádosti snoubenců nenavázaných na konkrétní sbor, např. při žádosti o oddání vojenským kaplanem s pověřením, přebírá roli výboru sboru výbor sdružení.

- Dne 7. 10. 2023 byl založen sbor Hnojník v rámci okrsku Frýdek-Místek. K tomuto dni požádalo 34 osob o převod do tohoto nového sborového společenství.
- Výbor MSS vydal „Prohlášení výboru MSS k tématu LGBTQ+“, které je dostupné na webové stránce Moravskoslezského sdružení.
- V sobotu 14. 10. 2023 oslavila své 90leté jubileum Vojkovičská dechovka koncertem, jímž členové hudebního uskupení vyjádřili svou vděčnost Pánu Bohu.
- Na základě přijatého harmonogramu konferencí byla výborem MSS svolána konference Moravskoslezského sdružení na neděle 28. 4. a 5. 5. 2024. Jednání proběhlo v Resortu Beskydy na Visalajích. Na sklonku roku proběhla také setkání s delegáty, kterým byl představen připravovaný jednací a organizační řád konferencí, a delegáti svým hlasováním vyjádřili podporu jednotlivým bodům agendy.

Stavební projekty v roce 2023

- V průběhu roku probíhaly stavební úpravy sborových objektů v Brně na Olomoucké, v Břeclavi, Havířově, Ivančicích, Jihlavě, Krnově, Opavě, Ostravě – Mariánských Horách, Přerově, Suchdole nad Odrou, Šum-

perku, Třebíči, Třinci, Valašském Meziříčí, Vrbně pod Pradědem a Zlíně.

- Rozsahem nejvýznamnější je pak stále probíhající rekonstrukce modlitebny ve Vojkovicích.

Vybrané informace z oddělení církve

- V rámci evangelizační kampaně Christ for Europe, kromě pražského sboru Bethany, kde přednášel předseda GK CASD br. Ted Wilson, využilo nabídku zahraničních řečníků pět sborů v Moravskoslezském sdružení: Ostrava-Zábřeh, Jihlava, Olomouc, Mohelnice a Uherské Hradiště. Součástí nabídky světového AWR bylo i krátkodobé zaměstnání dobrovolníků, jež v případě našeho sdružení využil sbor v Jihlavě. Přednášek se v průměru účastnilo 5–7 přátel.
- Během letních měsíců byla realizována řada Pánem Bohem pozehaných misijně orientovaných projektů: např. YFJ v Mohelnici a Olomouci, Camporee EUD, kongres mládeže, RAIL tour; na území MSS rovněž proběhlo 14 táborů Klubu Pathfinder. V září se pak ve spolupráci s ASI uskutečnil také Veletrh evangelizace, na který se přihlásilo 56 projektů.
- Vyšlo brožované vydání Velkého dramatu věků za 199 Kč určeného k rozdáváním.
- Ve spolupráci s Mediálním centrem naší církve byl odstartován projekt audioknih zdarma, které naleznete na stránce www.aknihy.cz
- Pro činovníky církve byla připravena mobilní aplikace CISu (Církevního informačního systému), který doposud fungoval pouze na webové platformě.

Správa z výboru Slovenského združenia

Daniel Márfoldi, tajomník Slovenského združenia CASD

V nedeľu 10. decembra sa uskutočnilo rokovanie výboru SZ CASD v Banskej Bystrici.

Personálne rozhodnutia

- Schválené ukončenie nástupnej praxe kazateľov **Antona Durana a Mareka Nehybu** k 31. 12. 2023.
- Schválené zamestnať na SZ CASD účtovníčku **Alenu Vašekovú** od 18. 12. 2023.
- Schválený zámer pokračovať v zamestnaneckom pomere biblického pracovníka **Jána Muráňa** od 1. 1. 2024, po dohode s ním.
- Zobraté na vedomie trvanie pracovného pomeru na plný úväzok biblického pracovníka **Alexeja Muráňa** aj po 1. 1. 2024.

Administratívne rozhodnutia

- Schválené menné zoznamy návrhov **27 delegátov** a ich **14 náhradníkov na konferenciu Česko-Slovenskej únie CASD**.
- Schválené menné zoznamy návrhov **88 delegátov** (55 – za zbory, 14 – ordinovaní kazatelia, 19 – inštitúcie), **41 náhradníkov** za zbory a **14 pozvaných hostí na konferenciu Slovenského združenia CASD**. Počet 55 delegátov za zbory sa bude

ešte aktualizovať, a to podľa počtu členov jednotlivých zborov **ku dňu 31. 12. 2023**.

- Schválené stanoviská výboru SZ CASD k siedmim návrhom do agendy oboch konferencií, ktoré prišli zo zborov Slovenského združenia CASD.

Hospodárske rozhodnutia

- Schválený celkový rozpočet SZ CASD na rok 2024.
- Schválený rozpočet oddelení SZ CASD na rok 2024.
- Schválené cestovné limity pre zamestnancov SZ CASD ako aj cestovné náhrady pre dobrovoľníkov.
- Schválený návrh Finančnej komisie SZ CASD na úpravu miezd zamestnancov podľa Finančného poriadku Česko-Slovenskej únie CASD.

V medziobdobí boli členmi výboru SZ CASD prijaté formou hlasovania per rollam tieto rozhodnutia, týkajúce sa **stavebných a rekonštrukčných prác na budovách zborov**:

- Schválená realizácia odstránenia systémových chýb strešného plášťa a fasády a azbestového obkladu na zborovej budove Ferienčíkova 5 v Bratislave.
- Schválené zateplenie budovy zboru v Poproči vrátane omietok a vonkajšieho náteru.

Deset let pomoci ve slumu Čalantika

Martina Špinková, koordinátorka PR a fundraisingu v ADRA ČR

V listopadu 2023 proběhla v Praze oslava 10. výročí pomoci těm nejchudším dětem a dospělým v bangladéšském slumu Čalantika v Dháce.

Jak to všechno začalo?

Milan Moskala se před 10 lety věnoval, kromě mnoha dalších aktivit, také dětem z dháckých ulic. Poskytoval jim

jídlo a doučoval je. ADRA ČR hledala vhodné řešení, jak dhácké děti podporovat systematicky, a tak se ve spolupráci s ADRA Bangladéš vydala do chudinských čtvrtí, kde ADRA Bangladéš měla již několik doučovacích a vzdělávacích center. Zrodilo se nové partnerství ve slumové oblasti Čalantika, podle níž nese vzdělávací centrum a projekt svůj název.

V roce 2013 nastoupilo do vzdělávacího centra Čalantika 50 dětí. Děti dostaly přes 5 400 obědů a absolvovaly 216 vyučování. Bylo rovněž potřeba vybavit prostory centra a zajistit jeho provoz. Ukázala se potřeba zapojit do vzdělávání i rodiče dětí ze slumu.

Deset let pomoci díky podpoře dárců

„Prožili jsme řadu charitativních dobrodružství. Vznikl videoklip skupiny PioSquad, s Fotografem bez talentu jsme vydali knihu krásných fotografií, s travel blogerkou Weef jsme natočili film, s Markem Jelínkem procestovali Asii, s novinářem Tomášem Poláčkem přeběhli Bangladéš a s mistrem světa v kajaku Vávrou Hradilkem sjeli Gangu. To vše pro děti

a jejich rodiče ze slumu Čalantika,“ vyjmenovává Kamil Kreutziger aktivity potřebné k tomu, abychom se mohli s radostí ohlédnout zpět a „sčítat“: za 10 let prošlo centrem Čalantika více než 1 200 dětí, které se zúčastnily 9 000 vyučování. Šikovné a talentované děti mají možnost pokračovat v následném sponzorovaném studiu.

„Centrum změnilo směr mého života. Za svůj úspěch vděčím z velké části příležitostem, které mi poskytlo.“ (Arif, který se ze slumu vypracoval až na studenta VŠ, obor informační technologie, v Dháce.)

Dětem jsme za poslední dekádu vydali více než 150 000 výživných obědů. Lékařská péče byla poskytnuta více než 5 100krát. Děti v centru Čalantika absolvují v průměru 4 preventivní prohlídky a 4 sledování růstu ročně a také se jim opakovaně dostává zdravotnické a hygienické výchovy.

Negramotní rodiče dětí dostanou 154 lekcí gramotnosti a zdravotnické výuky ročně. Účastní se rovněž rodičovských schůzek a seminářů na témata, jako jsou základní práva dítěte, předčasné sňatky a podobně.

„Díky workshopu jsme se toho hodně naučili. Nebudeme své dcery vdávat v raném věku a budeme je vzdělávat.“ (Workshopy pro rodiče, Selina, 45 let)

Velké poděkování patří všem dárčům, kteří jednorázově i dlouhodobě podporují projekt Čalantika pro ty opravdu nejpotřebnější. Jsme vám spolu s dětmi z Čalantiky opravdu vděční.

Sbírka pro Turecko a Sýrii uzavřena

K ničivému zemětřesení v Turecku a Sýrii v únoru roku 2023 jste jako sbory i jednotlivci nezůstali lhostejní. Také díky vám dosáhla sbírka na humanitární pomoc 15,2 mil. Kč. Tuto sbírku jsme již uzavřeli, ale naše společná pomoc lidem prostřednictvím partnerské kanceláře ADRA Sýrie pokračuje. Pokračujeme v opravách vodovodních sítí a vodojemů v oblasti Aleppo. Zajistíme tak přístup k pitné vodě 90 000 lidem. Postupně také opravujeme poničené třídy a školy, ať už zemětřesením, či válkou. Snadnější návrat dětí do škol umožňuje i 4měsíční doučovací a adaptační kurz pro děti, které neměly kam chodit do školy.

Moldavsko – krásná země s mnoha výzvami

Martina Špinková, koordinátorka PR a fundraisingu v ADRA ČR

Od ledna 2022 přišlo do Moldavska, země s pouhými 2,6 mil. obyvateli, téměř 740 tisíc uprchlíků z Ukrajiny. Z toho kolem 100 tisíc uprchlíků v zemi zůstalo. Již před konfliktem žila 1/3 Moldavanů téměř pod hranicí chudoby. Moldavská vláda ani místní obyvatelé už nemají kapacity na dlouhodobou podporu uprchlíků. Ti jsou nyní závislí především na pomoci v kolektivních centrech pro ubytování uprchlíků.

Humanitární organizace ADRA ČR se rozhodla podpořit 10 kolektivních center v Moldavsku (renovacemi koupelen, WC, zajištěním vytápění, generátorů, vybavení).

Zajišťujeme také základní potřeby pro 8 000 zranitelných osob jak z řad uprchlíků, tak hostitelské komunity (potravin, hygienické balíčky, ložní prádlo, ručníky...). Pokračujeme v jazykových kurzech pro děti i dospělé, které umožní uprchlíkům najít si práci a zajistit rodiny.

Jednou z příjemkyň pomoci je Taťana Naydenova, mladá žena pocházející z ukrajinské Oděsy. V současnosti pobývá v uprchlickém centru v Bălți a žije život vzdálený tomu, který znala kdysi.

„Pomoc od společností EzzyLink a ADRA Česká republika byla v této bouřlivé době záchranným lanem. Pro někoho, jako jsem já, kdo musel náhle všechno opustit, není tato pomoc jen o věcech, které jsem dostala, ale také o soucitu a solidaritě, které s nimi přišly. Ujišťuje mě, že na světě stále existuje naděje a dobrá vůle. Jsem za tuto štědrost nesmírně vděčná.“

Taťanin příběh je jednou nití ve velké tapisérii uprchlické krize, ale je plný odolnosti a tiché síly. Její vděčnost za podporu podtrhuje zásadní roli, kterou humanitární pomoc hraje při zajišťování nejen fyzických potřeb, ale také pocitu sounáležitosti a naděje.

Děkujeme, že i vy jste součástí pomoci lidem v těžkých časech.

Pomáhat je radost

Rozhovor s Ivou Kyselovou

Iva Kyselová je vedoucí Dobrovolnického centra ADRA v Českých Budějovicích. Na konci listopadu obdrželo toto dobrovolnické centrum od Ministerstva vnitra ČR národní Cenu DOBROvolnictví v kategorii organizace za pomoc ukrajinským uprchlíkům. Proto jsme jí položili několik otázek.

DC ADRA České Budějovice dostalo ocenění Ministerstva vnitra.

Jak vůbec vznikla myšlenka na pomoc ukrajinským uprchlíkům?

Každé Dobrovolnické centrum (DC) má v době klidu svoji každodenní náplň, které se věnuje. My se zaměřujeme zejména na pomoc seniorům a zdravotně postiženým osobám v zařízeních i domácnostech.

Ve chvíli, kdy vznikne mimořádná událost, se každé DC stává centrem pomoci pro danou krizovou situaci. Takže ve chvíli, kdy začala před téměř

dvěma lety ukrajinská krize, nás oslovil městský i krajský úřad jako partnera a požádaly nás o pomoc.

Jak vypadala práce ve prospěch ukrajinských uprchlíků konkrétněji?

V první fázi probíhalo krizové řízení (únor–duben 2022). Bylo potřeba zaměřit se na naplnění základních potřeb uprchlíků.

Ve spolupráci s městem měli naši dobrovolníci směny na vlakovém a autobusovém nádraží, kde pomáhali příchozím zorientovat se, poskytovali

informace v ukrajinštině (dokonce jsme doplňovali infografiku na nádraží).

Navázali jsme spolupráci s potravinovou bankou a poskytovali uprchlíkům prvotní občerstvení. A směřovali jsme všechny do Krajského asistenčního centra pomoci Ukrajině (KACPU) k základní registraci. V tomto centru pracovalo pro naše Dobrovolnické centrum ADRA osm krizových intervencí.

Navíc se z našeho DC stalo také koordinační centrum materiální pomoci pro celý kraj. Krizový štáb posílal požadavky na materiální pomoc a my jsme ji zajišťovali. Spolupracovali jsme s nábytkovou bankou, potravinovou bankou i konkrétními dárci na uspokojení požadavků. Propojovali jsme dárci s potřebnými.

Celkově se podařilo distribuovat více než 5 tun pomoci.

Je to téměř dva roky od vypuknutí válečného konfliktu. Jak se změnila za tu dobu poskytovaná pomoc?

Po první fázi pomoci nastala fáze číslo dvě. V ní město České Budějovice zřídilo komunitní centrum Nadija, které mapovalo potřeby uprchlíků. A tak se zjistilo, že pro Ukrajince je nejtěžší překonat jazykovou bariéru, která jim brání integrovat se do společnosti a najít si práci.

Naším úkolem bylo pomoci s tímto problémem. Od května 2022 pořádáme několik jazykových kurzů týdně (od začátečníků až po pokročilé). A pak máme dobrovolníky, kteří organizují konverzační setkávání několikrát týdně.

Prvotním cílem bylo vytvořit bezpečné prostředí, ve kterém by se lidé nebáli zkoušet mluvit česky (i když dělají chyby). Účastníci se také prakticky zkoušeli domluvit v běžných životních situacích (v obchodě, na úřadě atd.).

Zároveň bylo naší snahou vytvořit mezi dobrovolníky a účastníky kurzů vzájemné vazby. Máme velkou radost, že se to podařilo. A i když konverzační hodiny o prázdninách neprobíhaly,

lidé z kurzů se i nadále s našimi dobrovolníky setkávali. Tyto jazykové kurzy v ukrajinském centru dodnes pořádáme.

Existovala spolupráce s ostatními DC ADRA?

Určitě. Velmi jsme si navzájem pomáhali. Všechna dobrovolnická centra v různé míře prožívala podobné věci. Obrovský kus práce vykonala ADRA především na severní Moravě. To pro nás byla výhoda. Vzájemně jsme si vyměňovali rady, informace a zkušenosti, například při přípravě jazykových kurzů. Mohli jsme využít zkušeností dalších DC, která již v dané věci pokročila dále.

Jak se daří propojovat sborové aktivity s prací dobrovolnického centra?

V době jakékoli mimořádné události se samotný sbor a jeho členové stávají centrem pomoci. Členové jsou pravidelně informováni a sami se do

pomoci zapojují, ať už jde o finanční nebo materiální pomoc, případně jako dobrovolníci. Členové sboru byli vždy první, kdo se zapojili a „šli“ do všeho, co bylo potřeba. Ve sborové budově bylo i nouzové ubytování.

Jak ti pomáhá víra ve tvé práci pro druhé?

Práce v DC ADRA je velký krok víry, protože člověk nikdy neví, co ta služba přinese, jestli ji vůbec zvládne a jestli najde finance, aby takovou službu dlouhodobě v daném regionu udržel.

Za sebe mohu říci, že když přicházejí chvíle, kdy mne věci začínají přerůst, tak si uvědomuji, že v mé slabosti je Kristova síla. V takových chvílích se začínají opravdu dít zázraky a já mohu vidět, že to řešení přišlo „odjinud“.

Máš nějaké přání do nového roku?

Nikdy nevíme, co budoucnost přinese. Ještě že nás Pán Bůh uklidňuje, když říká: „Nebojte se, já s vámi budu.“ Díky Bohu za ujištění, že na nic z toho, co neznáme a co nás v budoucnosti čeká, nebudeme sami.

Díky za rozhovor.

— Vítězslav Chán

Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní

Tomáš Dymáček, kazatel Moravskoslezského sdružení CASD

V minulém čísle jsme začali mluvit o dalším důležitém aspektu smysluplné církve, který se týká stanovení rolí kazatelů a laiků v naší církvi.

To všechno v atmosféře Ježíšova prohlášení, že „lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní“ (Mt 9,11). Společně jsme také objevovali, jak tuto otázku vnímali lidé, kteří stáli u zrodu naší církve.

Zjistili jsme, že na jejím počátku neměli kazatelé roli, jakou mají dnes. Kazatelé byli ve skutečnosti putující evangelisté motivovaní místními sbory k tomu, aby zakládali nová společenství a chodili na bílá místa. Vlastně by se dalo říct, že do konce 19. století jsme v naší církvi nejenže neměli stálé místní kazatele, ale zároveň jsme to vnímali jako evangelizační výsadu, že nic takového nepotřebujeme, protože sbory byly naopak vedeny k plné samostatnosti a podpoře těchto kazatelů.

Byl to tehdy jednak odkaz metodistického hnutí, jelikož první adventisté byli zčásti právě bývalí metodisté. Především to však byla jasná a cílená snaha o biblické nastavení celé organizace podle vzoru prvních církví neboli sborů, kde apoštolové ustanovili starší

a diakony (Sk 14,23; Tt 1,5)¹, a zároveň jasně vnímali, že není Boží vůlí, aby přestali kázat evangelium a trvale zůstávali na jednom místě kvůli nějaké lokální potřebě místního sboru (Sk 6,2)².

V našem přehledu jsme pak nakonec skončili v roce 1886 u jednoho novinového článku, kde je G. B. Starr dotazován, jak je možné, že adventisté rostou takovým tempem. Jeho odpověď zněla: „*Tedy za prvé nemáme žádné stálé kazatele. Naše sbory jsou převážně vedeny k tomu, aby pečovaly samy o sebe, zatímco téměř všichni naši kazatelé pracují jako evangelisté na nových polích.*“³

Dokonce ještě v roce 1912 v Církvi adventistů sedmého dne převládala tento pohled na laiky a kazatele. Byli

už ovšem i takoví, kteří bojovali za to, aby kazatelé sloužili ve sborech. A tehdy, v březnu roku 1912, předseda Generální konference A. G. Daniells při promluvě ke shromáždění kazatelů v Los Angeles v Kalifornii zhodnotil současnou situaci a zároveň předpověděl hroznivé důsledky pro budoucnost, jestliže se odchylíme od stanoviska Bible v otázce vztahu mezi laiky a kazateli, takto: „*Neposlali jsme ve velkém měřítku naše kazatele do místních sborů. V některých velkých sborech jsme zvolili kazatele, ale je pravidlem, že jsme připraveni sloužit v misijních polích a konat evangelizační práci. Naši bratři a sestry jsou připraveni konat bohoslužby a práci v církvi bez místních kazatelů. A jak doufám, tento stav věcí v této církvi nikdy nepřestane. Protože když jako kazatelé přestaneme jít kupředu, usadíme se ve sborech a zůstaneme s nimi, budeme za ně přemýšlet, budeme se místo nich modlit i konat jejich práci. Naše sbory pak budou slábnout, budou ztrácet život a ducha, budou ochromené a zkostnatělé a naše práce bude na ústupu.*“⁴ Zřejmě si ani neuvědomoval, jak prorocká jeho slova jsou.

Dokonce již více než 10 let předtím Ellen Whiteová intenzivně varovala: „*Kazatelé obletují sbory, které znají pravdu, zatímco tisíce lidí umírá bez Krista. Pokud by byly dány správné*

Na počátku církve neměli kazatelé takovou roli, jakou plní dnes.

¹ Sk 14,23 (ČSP): „V každém sboru jim ustanovili starší a v modlitbách s posty je svěřili Pánu, v něhož uvěřili.“ Tt 1,5 (ČSP): „Proto jsem tě zanechal na Krétě, abys dal do pořádku to, co ještě zbývá, a ustanovil v jednotlivých městech starší, jak jsem ti přikázal.“

² Sk 6,2 (ČSP): „Proto apoštolové – oněch Dvanáct – svolali veškeré množství učedníků a řekli: „Není správné, abychom my zanechali Božího slova a sloužili při stolech.““

³ BURRILL, Russell. *Revoluce v církvi*. Praha: Advent-Orion, 1997, s. 42.

⁴ Tamtéž, s. 43.

*pokyny, pokud by byla použita správná metoda, každý člen církve by konal svou práci jako součást těla... Členové by měli být vedeni k tomu, že pokud nedokážou stát samostatně, bez kazatele, potřebují nové obrácení a nový křest. Musejí se znovuzrodit.*⁵ A navíc pozor, toto bylo řečeno nikoli v době, kdy již kazatelé působili v místních sborech, ale v době, kdy byla stále většina z nich v roli evangelistů!

Tehdy Ellen Whiteová moudře nabádala kazatele, aby nebrali veškerou

Ellen Whiteová
moudře nabádala kazatele, aby nebrali veškerou zodpovědnost na sebe, ale aby se stali především školiteli, těmi, kdo zmocňují druhé.

zodpovědnost za práci na sebe, ale aby se stali především trenéry, školiteli, těmi, kdo zmocňují druhé. „Ať kazatel věnuje více svého času vzdělávání než kázání. Ať lidi učí, jak druhým předat znalosti, které přijali.“⁶

Takže jako kazatelé nemáme lidi

pouze učit, ale máme je učit, jak předávat znalosti, učit, jak vyučovat další. A to je velký rozdíl.

O kazatelích pak dále pokračuje: „*Bůh činí tyto služebníky zodpovědnými za duše těch, kdo jsou v temnotě. Nevolá vás, abyste šli do polí, která nepotřebují lékaře. Zakládejte své sbory s vědomím, že nemusí očekávat, že na ně bude služebník čekat a že je bude neustále živit. Mají pravdu; vědí, co je pravda. Měly by mít hluboký základ. Rovněž členové musejí být zakořenění a zakotvení ve víře.*“

„To největší, co lze našemu lidu dát, je naučit je pracovat pro Boha a být závislími na něm, a ne na kazateli.“⁷

Nicméně navzdory tomu, že Ellen Whiteová i A. G. Daniells dělali všechno pro to, abychom jako církve zůstali laickým hnutím, aby hlavní odpovědnost za zdravý chod církve nesli naši členové, aby naši kazatelé byli především evangelisté, přesto jsme se po její smrti a skončení volebního období A. G. Daniellse opět vrátili k tradičnímu křesťanskému (potažmo katolickému) modelu kléru/laici. Kazatelé opustili svá misijní pole a postupně se usadili ve sborech a dnes to tak máme dokonce i organizačně zakotveno. Každý sbor má přece svého kazatele. Považujeme to za normální a správné a vlastně si ani nedokážeme představit, že by to mohlo být jinak. Skoro se děsíme představy, kdyby sdružení některému sboru kazatele nedodalo. Ale je to tak skutečně správné? Má to tak být, nebo to má všechno fungovat úplně jinak?

Je jasné, že problematika je ve skutečnosti mnohem širší a že těžko můžeme v postmoderní České republice přesně aplikovat model, který fungoval v 19. století ve Spojených státech. Přesto nám ta otázka nezmizí. Vytváříme ve svém zaběhnutém systému, jak dnes sbory fungují, církve, která vede lidi ke skutečné duchovní zralosti a samostatnosti, nebo spíše k nezdravé duchovní závislosti a ochabnutí?

Nesmírně si vážím všech lidí (nekažatelů), které v církvi máme a na kterých ta církev stojí, bez ohledu na jejich věk, ať už to jsou lidé, kteří se modlí, navštěvují, slouží, kážou, učí, pečou a vaří... Protože to jsou lidé, jejichž duchovnost a zapálení je silně budující

⁵ Tamtéž, s. 44 (General Conference Bulletin, 12. dubna 1901, str. 204).

⁶ Tamtéž, s. 48 (7T 20).

⁷ 7T 19.

a vnáší do církve zdravého ducha. A mnoho sborů dnes skutečně zdaleka na kazatelích nestojí. A to je dobře. Zároveň si ale uvědomuji, že stále ještě máme v sobě tak nějak zakořeněný ten tradiční křesťanský/katolický model a očekávání určitého servisu. Zřejmě ještě chvíli potrvá, než skutečně přijmeme znovu ten původní laický model.

A tak sním o době, kdy kazatelé budou své sbory především trénovat a kdy sbory požádají sdružení, aby poslalo jejich kazatele raději na nějaké bílé místo, protože oni už to zvládnou sami.

Za první, skutečná církev totiž potřebuje být v tomto smyslu udržitelná. To znamená, že vytváří jen tak náročné programy, aby mohly přirozeně dlouhodobě fungovat v rámci vlastních možností. Někdy se totiž zbytečně pereme s náročným očekáváním, jak by např. sobotní bohoslužba měla vypadat, a ve snaze tato očekávání naplnit se snažíme v malých sborech aplikovat programy určené pro sbory velké, a pak nás výsledek snadno zklame.

Stojí nás to obrovské úsilí, které ovšem není dlouhodobě udržitelné.

Za druhé, církev potřebuje být především hlubokým vztahovým prostředím, kde se lidé cítí přijímání a touží být její součástí, a to i bez ohledu na program, protože církev je především rodina.

A **za třetí,** církev potřebuje být duchovně zralá, na Bohu zcela závislá, aby bylo na první pohled poznat, že jsme Ježíšovým společenstvím a že jeho život a láska k němu je pro nás nejsmysluplnější.

Věřím, že Bůh nás vede ke skutečné zralosti ve všech těchto ohledech. A tak, pokud toho máme docílit, to vyžaduje spolupráci. Všichni se musejí podílet na společné vizi: sdružení, která mají na svých bedrech odpovědnost za fungování církve, a kazatelé ochotní vystoupit z role udržovatelů a administrátorů a stát se trenéry a povzbuzovateli. To vše spojeno s odvahou jednotlivých členů přijmout Boží vizi a stát se aktivní součástí těla.

Měli bychom totiž existovat jako církev, která má udržitelné, vztahově a duchovně hluboké sbory na jednotlivých místech, ale i jako církev, která je neustále připravená vysílat své kazatele jako misijní pracovníky do míst, kde by evangelium mohlo přitáhnout další lidi ke Kristu a proměnit jejich život. Abychom totiž mohli žít neustále s vědomím, že to, jak věci děláme, nám dává skutečný smysl, a že to, jak sloužíme, je především v souladu s Ježíšovou vizí pro naši smysluplnou církev.

Vytváříme v systému, jak dnes sbory fungují, církev, která vede lidi ke skutečné duchovní zralosti a samostatnosti?

30 rokov pomoci

Martin Pavelka, programový riaditeľ a manažér komunikácie v ADRA Slovensko

Už tri dekády slúžime ľuďom v núdzi na Slovensku a v zahraničí. Toto okrúhle jubileum sme 24. a 25. novembra 2023 slávnostne oslávili v prítomnosti našich vzácných kolegov zo siete ADRA, podporovateľov, partnerov a dobrovoľníkov.

Slávnostnú ceremóniu sme otvorili výstavou fotografií, ktorá zachytávala naše pôsobenie na Slovensku a v zahraničí od 90-tych rokov až po súčasnosť. Následná panelová diskusia dala možnosť účastníkom a študentom stredných škôl dozvedieť sa viac o humanitárnej pomoci, dobrovoľníctve a poskytla možnosť našim partnerom z UNHCR, SlovakAid, Úradu vlády SR a platforme mimovládnych organizácií Ambrele vyzdvihnúť dôležitosť občianskej spoločnosti a humanitárnej pomoci.

Súčasťou podujatia bola prezentácia našich humanitárnych a rozvojových projektov na Slovensku, v Sýrii, Libanone, Ugande a Rwande a špeciálnu pozornosť sme venovali aj humanitárnemu dobrovoľníctvu.

Slovo sme udelili tiež bývalým riaditeľom slovenskej kancelárie ADRA, ktorí si zaspomínali na svoje pôsobenie

v ADRA a zhodnotili činnosť organizácie počas predošlých humanitárnych kríz v Bosne a Hercegovine, Abcházsku, ale aj počas utečeneckej krízy a vojny na Ukrajine.

Nechýbalo ani zapojenie našich zahraničných ADRA partnerov z Japonska, Ukrajiny, Nemecka, Rakúska,

Česka a zo Sýrie, ktorí sa poďakovali za systematickú a zmysluplnú spoluprácu a ochotu hľadať riešenia aj v tých najzložitejších situáciách.

Po oficiálnej časti podujatia sme otvorili benefičný koncert, na ktorom vystúpil hudobník Pavel Helan, ukrajinská speváčka Oksana Kozun-Turcer a zbor Sonjašnyk. Súčasťou benefície bola zbierka na pomoc rodinám na

Ukrajine, ktoré v dôsledku bojov stratili prístup k teplu a svetlu.

No a čo nám zaželeli naši vzácní hostia? Väčšina nám priala ďalších minimálne 30 rokov pomoci núdznym. My by sme tu však už najradšej ani neboli. Želáme si, aby nie až o 30 rokov, ale čím skôr svet dospel do bodu, v ktorom pomoc humanitárnych organizácií už nebude potrebná. Kým však tento scenár nenastane, budeme tu aj naďalej pre tých, ktorí nás najviac potrebujú.

Ďakujeme všetkým vám našim podporovateľom, partnerom, dobrovoľníkom a zamestnancom za to, že s nami odhodlane pomáhate už 30 rokov. Práve vy ste pohonná sila, ktorá dokáže pretaviť utrpenie a smútok na radosť a úsmev. Ďakujeme, že ste s nami!

JOMO – akce pro teenagery

Martin Pavlík, Tomáš Špác (za organizátory)

V očích mnoha lidí v církvi už dávno nejsou dětmi, a přece by je ještě zcela nezačlenili do světa dospělých. Řeč je o teenagerech, kteří v řadě sborů začínají představovat početně významnou a stále rostoucí věkovou skupinu.

Nejnovější snahou, jak skupině mládežníků ve věku 11–15 let věnovat cílenou pozornost, představuje akce JOMO. Za tímto názvem stojí šest víkendových setkání s jediným cílem – v průběhu dvou let vytvořit pro teenagery pravidelný prostor pro sdílení, kreativitu a edukaci, a to vše „na míru“ zmíněné skupině.

Jelikož se období dospívání vyznačuje fyzickými, psychickými, sociálními a dalšími proměnami, fází změny prochází také vnímání vlastní víry. Doprovázení teenagerů právě v tomto dynamickém období proměny dětské

víry v dospělou představuje pro organizátory od začátku největší výzvu.

Ačkoli jde o ambiciózní cíl, z dosavadní odezvy více než čtyřiceti teenagerů se po čtyřech setkáních zdá, že program a prostředí akce jdou dobrým směrem. Každý víkend kombinuje společné aktivity spolu s prostorem pro samostatnou práci. Program je záměrně různorodý, a tak zahrnuje bohoslužby, zážitkovou pedagogiku, ale také volnočasové aktivity.

Setkání jsou věnována vždy jedné biblické postavě, jejíž příběh ilustruje srozumitelná témata i pro současnou dobu. Především však dobře odráží otázky, které si, jak věří organizátoři, kladou i dnešní teenageři. A to nejen v oblasti spirituality a církevní socializace (odvaha zeptat se, pochybnosti, nálepky, sociální bubliny, církev jako rodina a další). Postupně tak už měli mládežníci možnost číst a společně přemýšlet nad životem biblických postav Elijáše, Jana Křtitele, Jidáše a Jóbá.

Reakce některých účastníků ukazují, proč na akci pravidelně jezdí a co na ní nejvíce oceňují. Přejeme si, aby celá akce přispívala k vytváření bezpečného prostoru pro děti a mládežníky, který je povzbudí v nejdynamičtějším období jejich života.

Akci organizuje Klub Pathfinder společně s oddělením mládeže Českého sdružení Církve adventistů s. d.

Účastníci o akci JOMO

Na JOMO jezdím velmi rád a pokaždé se tam těším. Potkáme se tam s fajn kamarády, užijeme si zajímavý program a vždy načerpáme energii na týdný dopředu. Asi nejvíc mi utkvěl večer o smyslu Večeře Páně. Byl to pro mě hodně silný zážitek. To, že jezdím na JOMO, má pro mě velkou cenu a jsem opravdu rád, že tam mohu být pravidelně.

— Kuba

Když jsem byla malá, vždycky mě štvalo, že moje názory nebyly brány vážně a s respektem. Prostředí, které jsme na JOMU vytvořili, je ale přesný opak – je naplněné důvěrou, otevřeným přístupem a přátelstvím. Moje mladší i starší já se upřímně raduje, když může poslouchat a sdílet s ostatními své myšlenky.

— Sára

Na akci JOMO se mi líbí, jak je hezky zpracovaný program a jak to organizační skupina pak umí krásně vyložit. Také mě baví energie ostatních děček. Prostě že to není jako na pohřbu, ale že je tam stále živo. A v paměti mi asi zůstal program o Večeři Páně a dále taky to, jak příjemně následovala čajovna.

— Noemi

JOMO mám nejraději kvůli super kolektivu. Během čtyř víkendů jsme si vybudovali vzájemné pouto, které se prohlubuje s každým dalším setkáním. Za tuto dobu jsem si už našla spoustu nových kamarádů, se kterými jsme díky whatsappové skupině stále v kontaktu, a tak můžeme zůstat propojeni i mimo víkendy. Ačkoliv JOMO jednou skončí, společné zážitky a navázané vztahy nám přetrvají.

— Kristýna

A world map with various countries colored in different shades. The text 'Modlíme se za...' is overlaid in large white font, and 'Pavel Novotný' is written below it in a smaller white font.

Modlíme se za...

Pavel Novotný

Před více než 20 lety vycházela v Adventu série článků o státech, kde je církev adventistů slabší než v České republice (a většinou také než na Slovensku). Redakce časopisu se po letech rozhodla, že se k tomuto seriálu vrátí. Ze zkušenosti vím, jak je užitečné rozšířit si obzory. Člověk se tak učí rozumět jiným a zároveň si vážit toho, co má doma. Kvůli tomu ale seriál nevznikl.

Adventisté sedmého dne kdysi v 19. století rozpoznali sami sebe jako hlas ze Zj 14. Hlas oznamující Kristův návrat a volající k přípravě na něj. V Mt 24 zase Ježíš řekl, že nepřijde, dokud všechny národy neuslyší jeho evangelium. A koho pověřil šířením evangelia? Přijali jste Krista jako svého osobního Spasitele? Pak pověřil vás. Je zbytečné řešit otázku, kdo všechno patří nebo nepatří do Kristovy neviditelné církve, protože jestli vím, že Kristus volá mě, osobněji už to postavit nelze.

Každý z nás má samozřejmě v Božím velikém a nádherném plánu spasení svoje místo. Naše místo v Božím plánu je důležité a možná i nezastupitelné (podle úhlu pohledu). Z osobní perspektivy už žádné důležitější životní plány nemáme. Proto jestli nevíte, jaké je vaše místo

v Božím díle, nepřestávejte se na to ptát Boha i vašich přátel. Nepřestávejte ho zkoušet najít. Jakkoliv je naše místo důležité, je nutně omezené časem, prostorem i duchovními dary, které jsme od Boha už dostali nebo které od něj ještě v zapojení do služby dostaneme. To je na uvážení Ducha svatého.

Seriál je tedy o zemích, kde na celkový počet obyvatel připadá méně adventistů než u nás. Světová perspektiva a přehled o tom, co (se nám zdá, že) Bůh ve světě dělá, jsou pro některé z nás důležitější než pro jiné. Všichni jsme jako věřící údy jednoho těla a hlavou je Kristus. Radosti a starosti

Boží církve v Maroku nebo v Nizozemsku jsou proto také naše radosti a starosti. A nikdy nevíte, jestli se Bůh nerozhodne použít právě vás, aby na některé z těchto potřeb odpověděl.

Začneme několika rozhlédnutími.

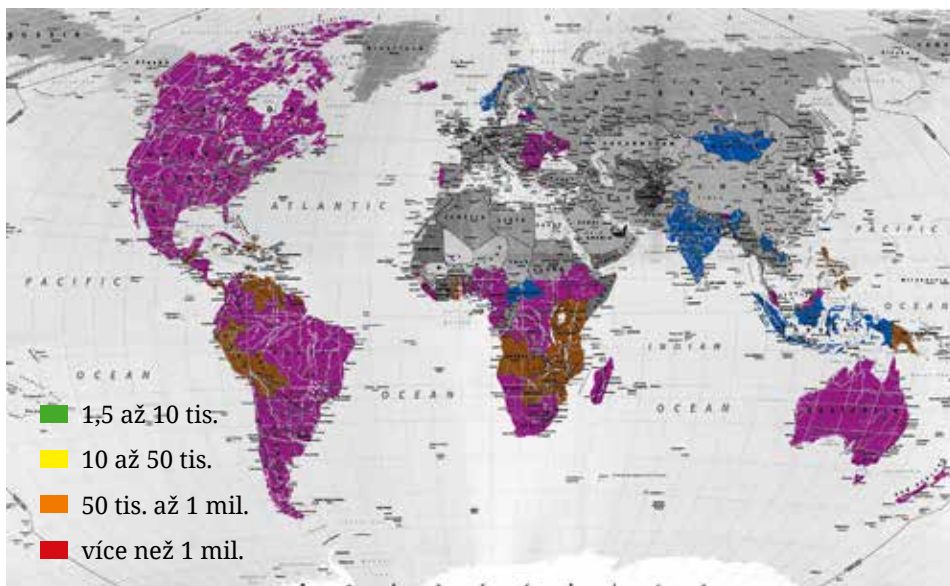
Nejprve si srovnáme stav církve v České republice, na Slovensku a na celém světě.

Dvě následující mapky nám ukazují, kde je ve srovnání se světovou církví Česká republika.

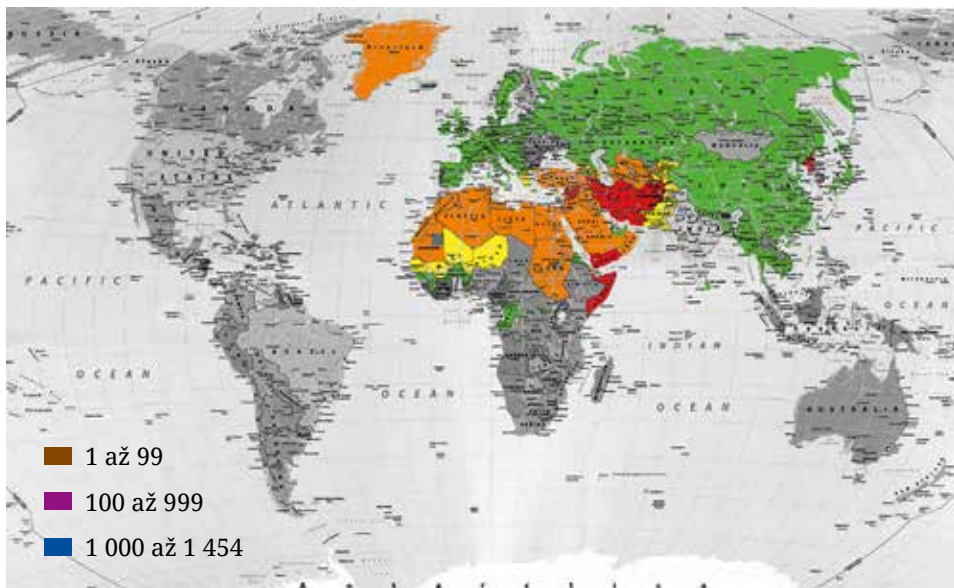
Takto vypadá svět jako misijní pole očima adventistů. Jako Kristova církev máme tomuto světu zvěstovat dobrou zprávu o spasení. Jako adventisté také

Stát nebo území	Počet obyvatel (v tisících)	Počet adventistů s. d.	Pohyb za posledních 10 let	Počet obyvatel na 1 adventistu	Poměr k České republice
Slovensko	5 450	2 140	-3 %	2 546	57 %
Česká republika	10 687	7 349	-2 %	1 454	
Svět	7 807 485	21 912 161	+25 %	358	406 %

Země, kde je více obyvatel na 1 adventistu než v České republice

Země, kde je méně obyvatel na 1 adventistu než v České republice

neseme přinejmenším spoluzodpovědnost za to, aby lidé včas uslyšeli trojanďelské poselství, varování určené těm, které má brzy zastihnout 2. příchod Ježíše Krista. Protože jsme součástí světové církve a protože je církev složená z nás jednotlivců, pak spolu se svým osobním úkolem v Božím velkém plánu neseme také dílek zodpovědnosti za celé dílo. Proto můžeme právem očekávat od našich spoluvěřících třeba z Ukrajiny, kde církev patří početně k nejsilnějším zemím v Evropě, že přijali svůj podíl zodpovědnosti a jsou nebo budou vědomě svědky a požehnáním pro naše země. A stejně tak, ať žijeme v České republice, nebo na Slovensku, máme v bezprostředním sousedství Polsko, kde je adventistů oproti obyvatelstvu výrazně méně než u nás. Věřím, že Polsko je naše primární misijní pole.

Seriál o zemích, kde je méně adventistů než u nás nebo kde vůbec žádní nejsou, nám chce přinést přehled o těchto částech světa. Co s těmito informacemi uděláme, to už je mezi

námi a Bohem. Dovolím si aspoň vyslovit přání, aby nás vedly k přímluvným modlitbám. Vždyť k tomu, abychom se mohli modlit (a díky těmto článkům i konkrétně a informovaně), nepotřebujeme žádné zvláštní předpoklady, výjimečné dovednosti ani peníze na úctu. Přál bych si ale také, abyste si na články vzpomněli, až se budete do některé z těchto zemí chystat na dovolenou, a abyste svoji cestu pojali jako příležitost být k dispozici Bohu. Někdo z vás může chtít podporovat dílo (někdy teprve začínající nebo bojující s překážkami) v oněch zemích. A najdou se i tací, kteří obětují kus života, aby šli sloužit na Boží vinici někde, kde se bez podpory věřících z jiných zemí dílo nemá jak posunout dopředu.

Teď, když píšu tato slova, vím o dvou čerstvých absolventech teologického studia a manželce jednoho z nich, kteří slouží Bohu v Asii. Díky Bohu za ně. Tak jen houšť a větší kapky.

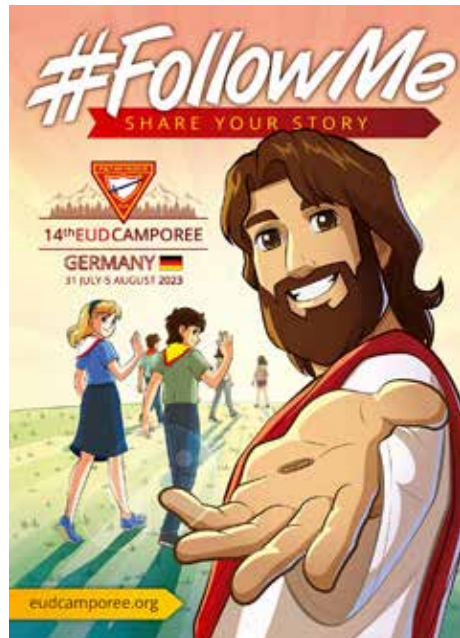
Pokračování příště...

GÚT NÁJT, nebo HEZKY ČESKY?

František Tomanec

Kdo dnes nešermuje angličtinou, jako by nežil. Nejen v běžném pohanském prostředí, ale i mezi křesťany. Adventisté jsou evidentně v čele. Americký původ církve prostě nezaprou. Stačí zalistovat v Adventu nebo se mrknout na vyvěšený plán mládežnických akcí. Jenom co dítě opustí řady **Pátsfajndru** a stane se **týnejdžrem**, nabídne se mu nepřeborná řada aktivit. V dubnu mohl například zamířit na **Mišň Kemp**, v květnu na **Krajst for Júrop** a v červenci na kongres mládeže s názvem **Nou Hau**. Odtud si mohl odskočit na **Rejl Túr** pořádaný studentským hnutím **Inry Roud**. Pokud ho náhodou přežil, potom možná stihl i olomoucký **Júts for Džizas** či říjnový **Mítap** na Slovácku. Vedoucím se otevřel podzimní **Líd end Šér** s **onlajn** tréninkem, a kdo nestihl divizní **Pátsfajndr kempori**, může se v lednu příštího roku na Valašsku zúčastnit **Epik Víkendu**. Jinak se během celého roku pořádalo několik setkání oblíbeného **Ví Sendu**. Tak trapné názvy, jako například **Veletřzní Brno**, **Pošli to dál** či **Mírák**, v nabídce dokonale zapadají, a pokud mají přežít, měly by se co nejdříve přizpůsobit současnému názvosloví.

Sluší se podotknout, že veškeré jmenované aktivity jsou mi náramně sympatické. A moc si vážím všech, kteří je vymýšlejí, propagují a realizují. Kladu si pouze otázku, zda jsou jejich anglické názvy nevyhnutelné. Na druhou stranu se autorům ani trochu nedivím. Také mi kdysi bylo sedmnáct a chtěl jsem být „in“. V 60. letech, tedy v době, kdy v mé šedé kůře mozkové vězelo tak deset anglických slovíček, jsem dvě

epic Weekend

Chcete sdílet Krista, ale nevíte, jak na to?
Pak přijďte na EPIC Weekend!

26.-28. ledna 2024 | Resort Prostřední Bečva

Na školě Vám čekají zajímavé přednášky, inspirace, chvilky, workshopy a skvělé kolektivy. Zjistíte, co to znamená, a objevíte svého Krista. Začíná každý víkend prý radostí a duchovním růstem...
EPIC Weekend je určen především mladým lidem. Můžete využít dárčovního čísla na svoje karamellky, úlevu na kávu Campa EPIC nebo botičky.

Přihlášení od 1. listopadu 2023 na www.epic.cz | Cena: 550 Kč.

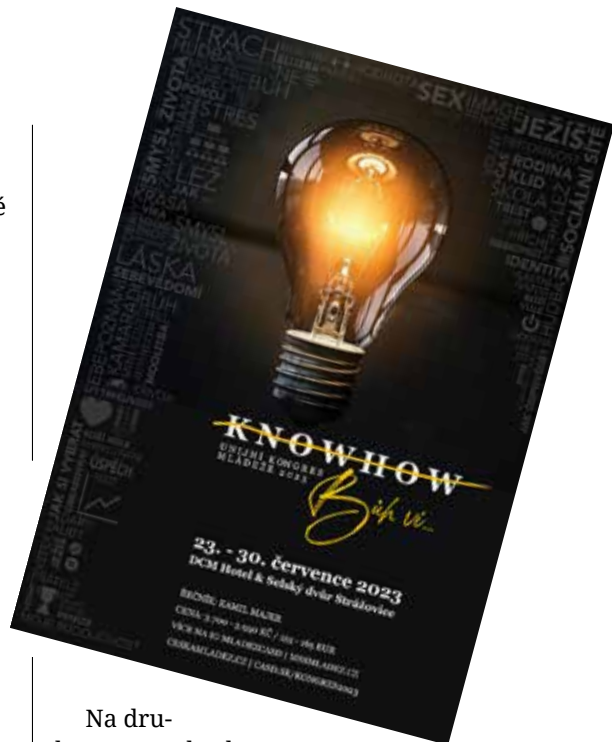

z nich použil do názvu nové písničky. Okamžitě jsem tím stoupl v ceně. Především

u nezadaných adventních dívek.

A to přesto, že v onom pojmenování vězela vážná pravopisná chyba. **Goot Night** samozřejmě ani tehdy nemohlo znamenat Dobrou noc. I tak song vyšel v tajně vydávaném dětském časopise Naše světélko i s oním nedostatkem, kterého si celkem pochopitelně tenkrát vůbec nikdo nevšiml. Pokud by někdo z mých vrstevníků na zmíněnou písničku v rámci realizace předsmrtného pořádku narazil, určitě bych velice stál o zaslání kopie. Vzácný výtisk, dokazující moji mladickou praštnost, se mi totiž nenávratně vytratil.

Ale zpátky k věci. Je mi nad slunce jasné, že dávné normalizační doby, kdy se museli tehdejší **Rendžrs** přetělit v Plavce a **Grýnhorns** v Zelenáče, je nenávratnou minulostí.

Na druhou stranu bych uvítal, kdyby současní kormidelníci upustili od znásilňování mateřštiny a s novými názvy si trochu víc pohráli. Tak bohatý jazyk, jakým je čeština, by si to nepochybně zasloužil. Možná jsem ale úplně mimo. Je možné, že autoři současných názvů oplývají jasnozřivostí a při vymýšlení pojmenování myslí na budoucnost. Moc se mi to sice nezdá, ale za Velkou louží si prý opravdu řada souvěrců myslí, že se v nebi bude mluvit anglicky. Pochopitelně s americkým přízvukem. Pokud je to pravda pravdoucí, pak všechny výše zmíněné názvy jsou v naprostém pořádku. Chápu, že současná církev ostatků žije nesrovnatelně závažnějšími problémy. Ale stejně by mě, a nejen mě, zajímalo, jak nastíněnou záležitost vidí širší adventistická obec.

Takže, **Gút Nájť** a **Hepy Nů Jýýýr!**

Novoroční předsevzetí

Jaroslav Šlosárek

„... s vytrvalostí běžme závod, který je před námi, upřeně hledíce k původci a dokonavateli víry Ježíši...“ (Žd 12,1.2; ČSP)

Máme tu opět nový rok. Rozeslali jsme novoroční přání našim přátelům a blízkým a od 1. ledna jsme začali psát nové datum s koncovkou 24.

Přelom roku bývá časem přemýšlení nad tím, co se nám v uplynulém roce podařilo, a co naopak ne. Je překvapivé, jak má tento čas v sobě jakousi magickou sílu. Nejednou jsem se při podobné příležitosti s vervou pustil

do nápravy. A pak, asi to taky znáte, tak jak jsem si pomalu zvykal psát nové datum, pomalu vyprchávalo i mé prvotní nadšení k naplňování nových předsevzetí. Okolnosti života vrazily klín do mého skvěle promyšleného plánu a na konci roku jsem „zaplakal“ nad jeho troskami. Možná jsem si stanovil moc cílů. Možná jsem narazil na příliš mnoho dalších neodkladných priorit, které mi život přivál do cesty. Ale zcela určitě mi chyběla nezbytná dávka trpělivosti a vytrvalosti.

Mohlo by se zdát, že je lepší si žádné předsevzetí nestanovovat. Pak člověk nemusí zažívat zklamání. Myslím si však, že to není správná cesta. Člověk by měl mít v životě jasno v tom, čeho chce dosáhnout. Ať již v dlouhodobém horizontu, nebo i v dílčích etapách. A svou vůli použít k tomu, jít za tím.

Vždyť i Bible nás vyzývá k trvalému rozvoji osobnosti, a to jak v oblasti fyzické a duševní, tak i v té duchovní. Máme růst (Ef 4,15; Ko 1,10–12; 1Te 5,21–23; ČSP). Stejně jako se člověk z novorozence postupně vyvíjí v dospělou bytost, tak každá oblast našeho života prochází postupným rozvojem.

Dočetl jsem se, že má-li člověk získat nějaký nový, dobrý návyk, musí jej začít praktikovat 21 dnů po sobě bez jediného vynechání. Pokud během té doby dojde k vynechání a opravdu chce cíle dosáhnout, musí ten 21denní úsek začít počítat znovu.

V oddílech Klubu Pathfinder, které jsem vedl, jsme praktikovali tzv. Fogla-

rův „modrý život“. Jde o tabulku v deníku s kolonkami pro celý měsíc – na každý den jedna. Stanovili jsme si

Cítíte také v sobě touhu něco ve svém životě zlepšit?

cíl, kterého chceme dosáhnout, jako bylo např. ranní mytí studenou vodou, denně jeden dobrý skutek, pečlivá příprava do školy nebo čtení jedné kapitoly z Bible. A každý den, když bylo zadání poctivě splněno, si účastník této aktivity mohl vybarvit příslušné okénko modře. Snahou každého bylo mít v měsíci v tabulce vybarveno co nejvíce kolonek, což nás všechny motivovalo a v důsledku v nás upevňovalo dobré návyky.

Cítíte také v sobě touhu něco ve svém životě zlepšit? Využijte k tomu začátek roku 2024 a stanovte si nějaké osobní předsevzetí, jež by stálo za úsilí proměnit v dobrý návyk, který by pozitivně obohatil váš život.

Takovým novoročním předsevzetím může být třeba: „... s vytrvalostí běžme závod, který je před námi, upřeně

hledíce k původci a dokonavatelí víry Ježíši...“ (Žd 12,1,2; ČSP).

Apoštol Pavel nejednou ve svých pastoračních dopisech křesťanům zdůrazňuje potřebu zapojit svou vůli a snahu do procesu růstu své osobnosti. Je to Stvořitel, kdo dává život zelenině, kterou pěstujeme na zahrádce, ale my jsme ti, kdo ji musejí okopávat! Podobně Pán Ježíš je ten, kdo nám dává životní sílu a ukazuje nám směr cesty k věčnému životu. My však s ním musíme svou vůli udržovat kontakt.

Vzpomínám si na jeden zážitek ze své cesty se švagrem Milanem dvěma auty do města našich snů – Paříže. Provoz na příjemné, čtyřproudové cestě se časem začal zahušťovat a my jsme raději zaparkovali u nejbližší benzínky, abychom se jeden druhému úplně neztratili. V komplikované pařížské aglomeraci bychom se už asi těžko hledali. V prohlídce města jsme pak pokračovali raději pěšky.

Větší problém však nastal, když jsme chtěli z města vyjet. Na mapě to vypadalo celkem jednoduše, ale když jsme se po čtvrt hodině kličkování v centru města totálně zamotali do jednosměrek, skončili jsme na prostorném parkovišti v beznadějně hlubíně francouzské metropole. Co teď?

Všiml jsem si kamionu parkujícího nedaleko nás, ve kterém za volantem podřimoval řidič. Zašel jsem k němu s mapou, aby mi ukázal cestu k výjezdu na Prahu. A když složitě kroužil prstem po mapě, tušil jsem, že ani ten nám v našem problému nepomůže. Poděkoval jsem a odcházel jsem zpět k našim autům. „Haló!“ zadržel mě výmluvným gestem a naznačil mi, abych ho následoval. Než jsem plně pochopil, co má na mysli, nastartoval svůj přepravní kolos.

Sotva jsem doběhl k Milanovu autu, kamion se zářivě žlutou plachtou na návěsu začal rolovat k výjezdu z parkoviště. Na Milana jsem do otevřeného okna auta stačil jen vzrušeně zavolat: „Jeď za mnou! Hned!“ Nastartoval jsem a zamířil k výjezdu z parkoviště, kde pákistánský řidič kamionu na pár vteřin zastavil. Když mě v zrcátku viděl přijíždět, najel neohroženě do nepřetržitého proudu vozidel na hlavní silnici. Provoz v tomto pruhu se zastavil a kamion se včlenil do dopravního řetězu. V těsném závěsu za ním se znovu rozjela čekající auta a my s Milanem jsme zůstali stát u výjezdu jako zimomřiví plavci na břehu rozvodněné řeky.

Kamion se žlutou plachtou se nám vzdaloval. Jestli ho ztratíme z dohledu, jsme ztraceni, říkal jsem si. Teď, anebo nikdy! Šlápl jsem na plyn a snažil se vtěsnat svého žigulíka do úzké mezírky mezi auty jedoucimi po hlavní silnici. Nehledě na troubení řidičů jsem pokračoval v nájezdu.

S očima upřenými na vzdalující se kamion našeho vůdce jsme následovali každý jeho úhyb z pruhu do pruhu nebo odbočení do vedlejší ulice v důvěře, že on zná správnou cestu k našemu cíli. Nebylo to snadné, avšak bylo to nezbytné. Chvillemi jsme viděli jen kousek zářivě žluté plachty před řadou aut, která se dostala mezi nás. O to více jsme se snažili neztratit jej z dohledu. Byl v tomto pařížském bludišti naší jedinou nadějí.

Nakonec jsme z jedné boční ulice najeli na osmiproudou dálnici, kde po chvíli náš průvodce zastavil na krajnici. Zastavili jsme těsně za ním. Krev ve spáncích mi divoce pulzovala a z čela jsem setřel kapky studeného potu. Uff. To byla „jízda“! Někdy se mi zdálo, že na nás náš průvodce zapomněl.

Černovlasý řidič kamionu se žlutou plachtou na návěsu se v otevřeném okně kabiny zubil od ucha k uchu. Vykloněný z okna nám pokynem ruky, srozumitelným všem jazykovým skupinám světa, ukazoval směr, kterým máme dále pokračovat. Snad porozuměl i on našemu vděčnému děkování, když jsme ho předjížděli. Pozdravil nás ještě ohlušujícím zvukem klaksonu a ve zpětném zrcátku jsme zahlédli, jak pomalu roluje k odbočce vedoucí zpět do centra města, odkud jsme právě vyjeli.

Jak přiléhavá ilustrace k tématu mého dnešního zamyšlení. Nestačí jen mít dobré předsevzetí nebo správný cíl. Musí to být podpořeno vědomým rozhodnutím a vytrvalým úsilím jej, navzdory všem překážkám, dodržet. Každodenní povinnosti, telefonáty, brouzdání na internetu, sledování zpráv na televizi, zájmové aktivity, návštěvy, starosti... se vsunují mezi nás a Ježíše, který nás chce vyvést z labyrintu tohoto světa na cestu k nebeskému domovu. Na nás je, abychom s pohledem upřeným na něj vytrvali v následování až do cíle. Denně se ujišťujeme, že jsme jej neztratili z dohledu.

„... měli byste číst Boží slovo a přemýšlet o něm, abyste rostli ve víře a k spáse“ (1Pt 2,2; SNC).

Kdesi jsem četl zajímavou myšlenku: „**Chtěl bych**, neznamená nic. **Chci**, dělá divy.“

Pane Ježíši, v celém novém roce 2024 se **chci** držet Tobě na dohled. V každém dni otvírat Tvé Slovo a následovat ve svém životě Tvůj příklad.

Nestačí jen mít dobré předsevzetí nebo správný cíl. Musí to být podpořeno vědomým rozhodnutím a vytrvalým úsilím jej dodržet.

PF 2024

vedoucí Klubu Pathfinder

Ján ŠOLC, vedoucí KP ve Slovenském sdružení CASD:

2Kr 6,17: „Potom sa Elizeus modlil: ‚Hospodin, otvor mu, prosím, oči, aby videl.‘ Tu otvoril Hospodin sluhovi oči a ten uvidel zrazu vrch plný...“

Mám na perách modlitbu do budoucího roka: „Pane, otvor nám oči, aby sme videli! Aby sme ako hľadači ciest (pathfinderi) videli cesty tam, kde ich zatiaľ nevidíme, a tvoju pomoc tam, odkiaľ ju nečakáme – v našich životoch aj v Pathfinderí. Ďakujem.“

Tom ŠPÁC, vedoucí KP v Českém sdružení CASD:

Pokládám si otázku: „K čemu to všechno je?“ V roce 2023 jsme prožili dobrodružné akce (speciál v Izraeli, Robinzonádu, Camporee, Múzičku, rádcovský kurz, JOMO a celou řadu oblastních

akcí a táborů). Málo toho není, ale proč vlastně?

Za tím vším je mnoho příprav, porad – tolik hodin, abychom byli pár dní spolu. Stálo to za tu námahu?

Moje odpověď je – ANO, STÁLO!!! A proč? Chceme být těmi, kteří jsou přínosem pro společnost, a také tak chceme vést naše děti. Taková je cesta pathfindera – hledače cest.

Děti na každé naší akci hledají tu nejlepší cestu k Pánu Bohu i k druhým. Jedním z důkazů je práce s teenagery. Na posledním JOMU jsme se bavili o biblické postavě Jóba, kde se mladí ptají na to, proč Bůh dopustil něco tak drsného na svého služebníka. Může se stát i mně, že přijdu o svého nejbližšího?

Hledali jsme odpovědi na tyto klíčové otázky, a ne vždy se nám to podařilo. O tom je vlastně ta cesta. Cesta, na které je někdy důležité říct: „Nemám odpověď na otázku PROČ?, ale chci hledat odpověď na otázku JAK?“

A to je cesta, kterou bychom se rádi vydali spolu s vámi i v příštím roce.

Lukáš JUREČEK, vedoucí KP v Moravskoslezském sdružení

Před léty jsem při přijímacím pohovoru na Teologický seminář dostal otázku, která mne překvapila. Ptali se mne totiž, zda mám nějakého hrdinu či vzor. Na přemýšlení nebylo mnoho času, ale téměř okamžitě se mi v mysli vybavila osobnost prvního oficiálního misionáře vyslaného Generální konferencí do Evropy – Johna Nevinse Andrewse.

To, co jsem se o něm dočetl, mne totiž přímo fascinovalo. Byl to muž s velkým odhodláním a pravý pathfinder. Nejenže měl odvalu vstoupit na neprošlapané cesty, ale nezalekl se ani žádného dobrodružství. V jeho zápiscích se tak můžeme dočíst o misijních cestách, při kterých byl nucen nocovat v divočině, a to i v tuhých mrazech. Dokonce popisuje, jak se probudil se zmrzlým plnovousem.

Ale důvodem, proč na něj vzpomínám v souvislosti se svým novoročním předsevzetím, je jeho neuvěřitelná znalost Bible. Dokonce kolovala zpráva, že ji zná celou nazpaměť. A tak se jej při jedné příležitosti na to jeho přítel zeptal, tak trochu s pochybnostmi. John Andrews skromně odpověděl: „Ne, celou asi ne, v prorocích mám drobné mezery.“

A tak asi již tušíte, jaké si chci pro nový rok 2024 dát předsevzetí. Rád bych si nejen každý den našel čas na Boží slovo, ale každý týden se naučil nějakou další stať nazpaměť. A pokud chcete,

udělá mi velkou radost, když se k mému předsevzetí přidáte i vy. Přeji vám tedy Boží požehnání nad stránkami Bible i v dalších okamžicích nového roku.

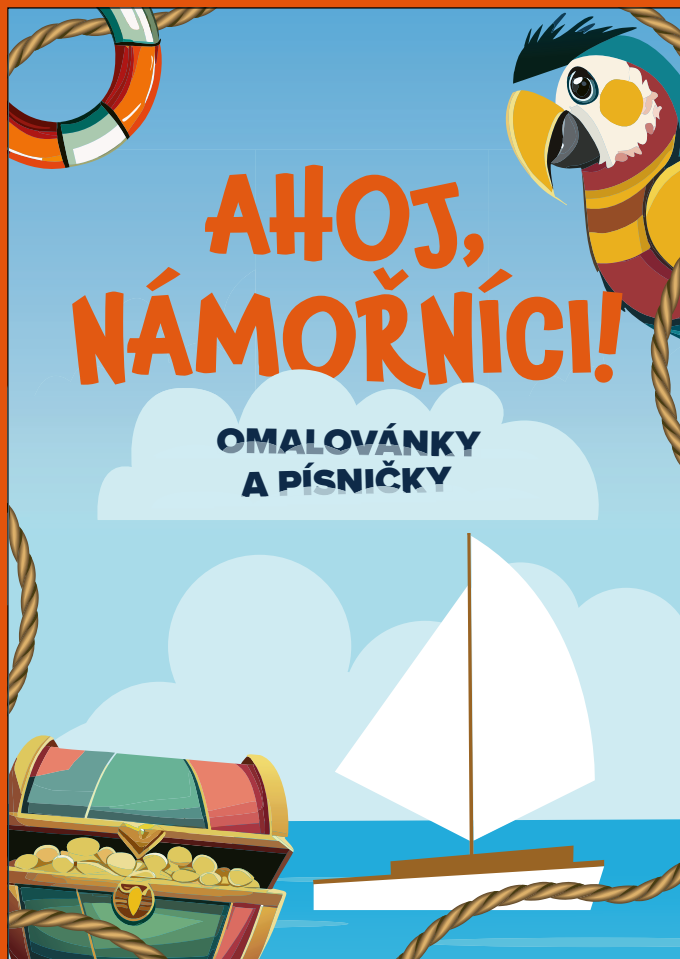
Roman BUCHTEL, unijní vedoucí KP

Když procházíme kolem milníku, je to vždy čas, abychom se ohlédlí a abychom se znovu zamysleli nad tím, kam naše cesta směřuje. Jaký byl ten váš uplynulý rok, co dobrého jste v něm udělali pro druhé a co dobrého kamarádi kolem vás udělali pro vás? Je to velká přednost, že se máme navzájem. Jsem vděčný za každého vedoucího, který přiloží ruku k dílu; jsem vděčný za rodiče, kteří chápou, že kroužky jsou důležité, ale oddílové schůzky jsou ještě důležitější; jsem vděčný za děti, které tvoří partu kamarádů na celý život.

Víte, která věc je doma nejdůležitější? Je to stůl. Mám pro vás jedno novoroční předsevzetí. Stůl, u kterého se setká celá rodina v jeden čas, to je dnes skoro zážrak. A tak pracujte v dalším roce na tom, abyste se jako rodina kolem stolu scházeli pravidelně. Bez mobilů v ruce. Buďte spolu u jednoho stolu, protože kolem stolu u jednoho jídla, tam se odehrává něco zázračného.

Ať vás Pán Bůh chrání i v dalším roce.

AHOJ, NÁMOŘNÍCI!

OMALOVÁNKY A PÍSNÍČKY

Ahoj, námořníci! Na palubě naší lodi jsme pro vás připravili omalovánky a notový zápis písniček, které znáte z dětského pořadu AHOJ, NÁMOŘNÍCI! Všechny písničky se teď s námi můžete naučit a doplnit je barevnými obrázky. Tak pojďme na to!

Brožura 17,5 × 25 cm / 32 stran

Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6-Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz